

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

- 12131** *Reial decret llei 11/2018, de 31 d'agost, de transposició de directives en matèria de protecció dels compromisos per pensions amb els treballadors, prevenció del blanqueig de capitals i requisits d'entrada i residència de nacionals de països tercers i pel qual es modifica la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.*

I

La transposició en termini de directives de la Unió Europea constitueix en l'actualitat un dels objectius prioritaris establerts pel Consell Europeu. La Comissió Europea sotmet informes periòdics al Consell de Competitivitat, als quals es dona un alt valor polític per tal com serveixen per mesurar l'eficàcia i la credibilitat dels estats membres en la posada en pràctica del mercat interior.

El compliment d'aquest objectiu és avui encara més prioritari tenint en compte l'escenari dissenyat pel Tractat de Lisboa, pel qual es modifiquen el Tractat de la Unió Europea i el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, per als incompliments de transposició en termini, per als quals la Comissió pot demanar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea la imposició d'importants sancions econòmiques de manera accelerada (article 260.3 del Tractat de funcionament de la Unió Europea –TFUE).

Espanya compleix de manera consistent els objectius de transposició en els terminis compromesos des de l'inici de l'establiment d'aquests. Tanmateix, en aquests moments es dona un retard en la transposició d'algunes directives, que requereixen una norma amb rang de llei per a la seva incorporació a l'ordenament jurídic intern, per la qual cosa hi ha un risc de multa sobre la base del que estableix l'article 260.3 del TFUE.

Davant la gravetat de les conseqüències de seguir acumulant retard en la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol d'aquestes directives, és necessari acudir a l'aprovació d'un reial decret llei per procedir a aquesta transposició, fet que ha de permetre tancar els procediments d'infracció oberts per la Comissió Europea.

Finalment, pel que fa a l'existència de «procediments d'incompliment contra el Regne d'Espanya», s'ha de tenir en compte que, malgrat el caràcter opcional que preveu l'article 260.3 del Tractat de funcionament de la Unió Europea, en la seva Comunicació de 13 de desembre de 2016, «Dret de la UE: millors resultats gràcies a una millor aplicació», la Comissió ha anunciat un canvi d'enfocament i ha passat a sol·licitar de manera sistemàtica la suma a un tant alçat. La conseqüència lògica de l'enfocament de la suma a un tant alçat és que, en els casos en què un Estat membre repari la infracció mitjançant la transposició de la Directiva en el curs d'un procediment d'infracció, la Comissió ja no desisteix del seu recurs només per aquest motiu.

Com a disposició transitòria, la Comissió ha assenyalat que no aplicarà aquesta nova pràctica als procediments la carta de citació a termini dels quals sigui anterior a la publicació d'aquesta comunicació en el Diari Oficial de la Unió Europea que va tenir lloc el 19 de gener de 2017. En conseqüència, és d'extraordinària i urgent necessitat procedir a la transposició abans que es formalitzi la demanda davant el Tribunal de Justícia, per evitar així un procediment judicial que finalitzaria mitjançant una sentència que declari l'incompliment per part del Regne d'Espanya de les obligacions que li imposa el dret de la Unió.

Quant a la utilització del reial decret llei com a instrument de transposició, s'ha d'assenyalar que el Tribunal Constitucional, a la Sentència 23/1993, de 21 de gener, assenyalava que el Reial decret llei és un instrument constitucionalment lícit per afrontar conjuntures econòmiques problemàtiques, i en la seva Sentència 1/2012, de 13 de gener, avala la concurrència del pressupòsit habilitador de l'extraordinària i urgent necessitat de

l'article 86.1 de la Constitució quan concorren «el retard patent en la transposició» i l'existència de «procediments d'incompliment contra el Regne d'Espanya». En els successius apartats d'aquesta exposició de motius es van concretant les raons que justifiquen l'extraordinària i urgent necessitat de transposar les diferents directives a cadascun dels supòsits que recull el present Reial decret llei.

II

El títol I, que comprèn l'article primer, conté les modificacions derivades de la transposició de la Directiva 2014/50/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relativa als requisits mínims per reforçar la mobilitat dels treballadors entre estats membres mitjançant la millora de l'adquisició i el manteniment dels drets complementaris de pensió.

Prenent com a base l'article 45 del Tractat de funcionament de la Unió Europea, que estableix la llibertat de circulació dels treballadors, la Directiva 2014/50/UE, de 16 d'abril de 2014, pretén reduir els obstacles a la mobilitat dels treballadors entre estats membres creats per determinades normes relatives als règims complementaris de pensió per a la jubilació vinculats a una relació laboral. A aquest efecte, la Directiva limita els períodes d'espera i d'adquisició de drets que es requereixin en els esmentats règims complementaris de pensió, fixa un límit en relació amb l'edat mínima per adquirir els drets corresponents, regula el reemborsament de les primes o aportacions efectuades en cas de cessament de la relació laboral abans d'adquirir-se drets, estableix el manteniment dels drets que s'havien adquirit quan el cessament esmentat té lloc, i imposa obligacions d'informació als treballadors sobre les condicions d'adquisició, l'import dels drets adquirits i el tractament d'aquests a partir del cessament de la relació laboral.

La transposició a l'ordenament espanyol de la Directiva 2014/50/UE, de 16 d'abril de 2014, exigeix modificar la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre. L'esmentada disposició addicional estableix l'obligació d'instrumentar mitjançant assegurances col·lectives i plans de pensions d'ocupació els compromisos per pensions assumits per les empreses amb els treballadors vinculats a determinades contingències, entre d'altres la jubilació, alhora que estableix les condicions bàsiques de les assegurances aptes per a aquesta finalitat. En el cas d'assegurances col·lectives, modalitat en què les primes abonades per l'empresa no s'imputen fiscalment als treballadors, les condicions d'adquisició i manteniment de drets en cas de cessament de la relació laboral depenen en l'actualitat dels termes dels convenis col·lectius o disposicions equivalents en què s'estableixen els compromisos per pensions.

El títol I modifica l'esmentat text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en concret l'esmentada disposició addicional primera, per introduir les previsions de la norma europea quant a la limitació dels requisits d'edat i dels períodes d'espera i adquisició de drets, la conservació de drets adquirits en cas de cessament de la relació laboral i les obligacions d'informació als treballadors sobre aquests aspectes.

Si bé la Directiva 2014/50/UE, de 16 d'abril de 2014, és aplicable, com s'ha dit, als treballadors que cessen la relació laboral i es desplacen a altres estats membres, en la transposició a la legislació espanyola s'ha optat, tanmateix, per estendre la seva aplicació a tots els treballadors, fent ús de l'habilitació establerta a l'atès 6 de la mateixa Directiva perquè els estats membres puguin ampliar l'extensió del seu àmbit d'aplicació als qui es desplacin dins del mateix Estat membre.

La transposició de la Directiva esmentada es completa amb normes que regulen el règim d'informació als treballadors en cas de cessament de la relació laboral abans de la jubilació, així com el règim del tractament futur dels drets adquirits una vegada produït el cessament.

Finalment, a l'esmentat text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, s'afegeixen dues disposicions transitòries noves, novena i desena. A la disposició transitòria novena es

regula la quantia mínima dels drets adquirits en cas de cessament de la relació laboral per causa diferent de la jubilació havent adquirit drets, tenint en compte que, de conformitat amb el que estableix l'article 2.4 de la Directiva, aquesta s'aplica només als períodes d'ocupació que transcorrin des del 21 de maig de 2018 (data límit per a la transposició de la Directiva); també preveu, de conformitat amb el que estableix l'article 2.2.a) de la Directiva objecte de transposició, que, en el cas de compromisos per pensions que a 20 de maig de 2014 (data d'entrada en vigor de la Directiva) hagin deixat d'incloure nous treballadors i romanguin tancats a nous treballadors, és aplicable el règim d'adquisició de drets que tenien estipulat; finalment estableix uns períodes perquè les entitats asseguradores i entitats gestores de fons de pensions adaptin els seus procediments per complir les noves obligacions d'informació, així com per a la inclusió expressa de determinats continguts, si s'escau, en els contractes d'assegurança i les especificacions i bases tècniques dels plans de pensions, sense perjudici de l'aplicació efectiva dels drets que estableix la disposició addicional primera del mateix text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions en la redacció que en fa aquest Reial decret llei. La disposició transitòria desena estableix que l'aplicació de les modificacions introduïdes per aquest Reial decret llei no pot suposar cap reducció de drets adquirits amb anterioritat, ni cap detriment del dret a la informació, ni l'establiment de condicions d'adquisició menys favorables que les estipulades abans de la seva entrada en vigor.

La transposició de la Directiva 2014/50/UE mitjançant aquest Reial decret llei ve motivada pel venciment del termini per a la transposició, ja que, d'acord amb l'article 8 de la Directiva, els estats membres han d'adoptar les disposicions legals, reglamentàries i administratives necessàries per donar compliment al que aquesta estableix com a molt tard el 21 de maig de 2018, o han de garantir que, com a molt tard en la data esmentada, els interlocutors socials hagin introduït per conveni les disposicions necessàries. Tenint en compte que l'alternativa normativa és més efectiva per complir el deure de transposició i ofereix una seguretat jurídica més gran, es considera adequat dictar una norma amb rang de llei atès que, a conseqüència de la transposició, es creen drets per als treballadors i obligacions per a les empreses, així com per a les entitats asseguradores en les assegurances col·lectives que instrumenten els compromisos per pensions referits a la jubilació.

La Directiva 2014/50/UE preveu el reconeixement de drets de pensió adquirits a favor dels treballadors que cessen la relació laboral abans de la jubilació a partir del 21 de maig de 2018, data límit per a la transposició. La falta de reconeixement legal d'aquest dret a 21 de maig de 2018 genera una situació d'incertesa i inseguretat jurídica que compromet seriosament els drets dels treballadors, les seves oportunitats laborals i la seva llibertat fonamental a la lliure circulació reconeguda en el Tractat de funcionament de la Unió Europea, i distorsiona la integració del mercat laboral espanyol en el mercat interior i, en definitiva, l'eficiència del mercat de treball. La finalització del termini de transposició d'aquesta Directiva ha motivat la iniciació per la Comissió Europea d'un procediment formal d'infracció núm. 2018/0162.

Per consegüent, concorren raons que justifiquen l'extraordinària i urgent necessitat requerida per l'article 86.1 de la Constitució per transposar la Directiva sense més demora mitjançant el present Reial decret llei.

III

El títol II, que comprèn l'article segon, conté les modificacions derivades de la transposició de la Directiva (UE) 2015/849 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig de 2015, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i per la qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, i es deroguen la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell i la Directiva 2006/70/CE de la Comissió (d'ara endavant Directiva (UE) 2015/849, de 20 de maig).

El règim de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme vigent a Espanya va ser objecte d'una profunda modificació amb l'aprovació de la Llei 10/2010,

de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme. Aquesta norma, modificada parcialment per la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, es va completar posteriorment amb la publicació del Reial decret 304/2014, de 5 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Aquest conjunt normatiu va permetre, en primer lloc, incorporar al dret espanyol les Recomanacions del Grup d'Acció Financera (GAFI) de febrer de 2012. Però a més, aquestes dues reformes van suposar la implementació anticipada de gran part dels continguts de la Directiva (UE) 2015/849, de 20 de maig de 2015. I això perquè la normativa de la Unió s'inspira directament en les Recomanacions del GAFI a l'hora de fixar la regulació harmonitzada sobre aquesta matèria.

No obstant això, i encara que la majoria d'obligacions de la Directiva (UE) 2015/849, de 20 de maig, s'originen en els estàndards del GAFI, la norma europea va més enllà en alguns aspectes. Estableix així obligacions addicionals, com l'obligació de llicència o registre dels prestadors de serveis a societats –s'ha optat per la de registre, per la seva economia i facilitat més grans–, o harmonitza aspectes que en les Recomanacions del GAFI no es detallen, com l'import màxim possible de les sancions a imposar en cas d'incompliment de les obligacions de prevenció.

Dins de les modificacions derivades de la transposició dels elements pendents de la Directiva (UE) 2015/849, de 20 de maig, destaquen especialment les qüestions referents al règim de sancions en sentit ampli. Així, s'incrementen els imports màxims de les sancions, en línia amb el que disposa la Directiva, encara que es mantenen els imports mínims, ja que no existeix harmonització en aquest punt i es considera adequat el manteniment d'aquest import mínim per garantir l'aplicació correcta de la norma.

Pel que fa a la publicitat de les sancions, si bé la normativa espanyola ja preveia l'opció de publicitat en el cas d'infraccions greus i molt greus, s'incorpora l'element addicional de la publicitat anònima de les sancions imposades, en cas que no s'acordi la publicació.

Un altre aspecte de la Directiva (UE) 2015/849 que s'orienta a la millora de la supervisió i sanció de les infraccions de la normativa de prevenció és l'establiment dels canals de denúncies, tant públics com en l'àmbit dels mateixos subjectes obligats de la llei. Els subjectes obligats han de disposar de canals específics per a la denúncia interna de conductes contràries a la llei o als procediments interns de l'entitat aprovats per donar-li compliment. De manera paral·lela, s'han de crear canals de denúncia a l'Administració de potencials incompliments pels subjectes obligats de les exigències de la normativa administrativa de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Així mateix, aquesta norma revisa el règim aplicable a les persones amb responsabilitat pública. El sistema de la norma de 2010, seguint l'enfocament del GAFI, es basava en la diferenciació d'aquestes persones en dos grans grups.

En primer lloc, les persones amb responsabilitat pública estrangeres eren sempre objecte de l'aplicació de les mesures de diligència reforçada previstes per la llei per la seva falta de vinculació amb el nostre país i les dificultats d'accés a informació sobre aquestes. D'altra banda, les persones amb responsabilitat pública nacionals eren objecte d'un enfocament adaptat cas per cas, depenent de la persona concreta i les seves funcions, i del producte que contractés, l'aplicació o no d'aquestes mesures o el grau d'aquestes.

Amb la Directiva (UE) 2015/849, de 20 de maig, aquest règim s'unifica, considerant totes les persones amb responsabilitat pública, tant nacionals com estrangeres, mereixedores de l'aplicació de les mesures de diligència reforçada en qualsevol cas.

Pel que fa al recurs al Reial decret llei com a instrument de transposició, s'ha d'assenyalar, en primer lloc, que ve motivat pel venciment del termini per a la transposició de la Directiva 2015/849/UE. D'acord amb l'article 67, els estats membres havien de posar en vigor les disposicions legals, reglamentàries i administratives necessàries per donar compliment al que aquesta estableix com a molt tard el 26 de juny de 2017.

En segon terme, pel que fa a la situació concreta que es tracta de regular, és necessari garantir la plena vigència de la Directiva per tal de salvaguardar l'eficàcia de la lluita contra els fluxos d'origen il·lícit.

El blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, a més dels innegables riscos socials que plantegen, generen també riscos econòmics i financers. Particularment, el blanqueig de capitals pot afectar i distorsionar els moviments financers i reals, atès que fa una assignació de recursos que no es basa en consideracions econòmiques o de benefici, sinó que respon a altres interessos. Juntament amb això, aquest tipus d'activitats delictives impliquen riscos de reputació molt importants, tant per a les entitats individualment considerades com per al sistema financer nacional en el seu conjunt. Uns riscos que s'han de mitigar amb la màxima celeritat.

La norma s'orienta a perfeccionar els instruments i mecanismes que han d'implementar els subjectes obligats per la Llei, amb vista a prevenir eficaçment el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme. Totes dues activitats il·lícites es caracteritzen per evolucionar i adaptar-se als diferents mecanismes de control i prevenció desplegats, per la qual cosa la ràpida adequació de la norma a aquest escenari canviant és un element fonamental d'eficàcia del sistema. Però no és suficient, naturalment, adoptar normes adequades, sinó que aquestes normes les han de complir plenament els obligats a fer-ho. Amb aquest fi, és necessari arbitrar, amb la màxima celeritat, els canvis orientats a reforçar els mecanismes i sistemes de garantia del compliment.

En aquest cas, la Comissió Europea va iniciar un procediment formal d'infracció núm. 2017/0527 per falta de comunicació de les mesures de transposició de la Directiva 2015/849/UE (en l'actualitat està en fase de dictamen motivat).

Per consegüent, concorren en la mesura que s'adopta, per la seva naturalesa, per la finalitat i pel context en què es dicten, les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsit habilitador per recórrer a aquest tipus de norma.

IV

El títol III comprèn els articles tercer i quart. L'article tercer conté la modificació que incorpora a l'ordenament intern la Directiva (UE) 2016/801 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, relativa als requisits d'entrada i residència dels nacionals de països tercers amb fins de recerca, estudis, pràctiques, voluntariat, programes d'intercanvi d'alumnes o projectes educatius i col·locació *au pair*.

Les Conclusions del Consell Europeu de juny de 2014 van fixar com una de les prioritats polítiques de la Unió Europea tractar de «seguir sent una destinació atractiva per a les persones amb talent i capacitat». Posteriorment, l'Agenda Europea de Migració, publicada el 13 de maig de 2015, va considerar l'aprovació d'una norma en els termes de l'avui Directiva (UE) 2016/801 com un dels instruments fonamentals per a la construcció d'una Europa atractiva per als estudiants, investigadors i en general per atreure talent i emprenedoria estrangers.

Amb aquests antecedents, i d'acord amb la nova concepció de la política migratòria de la Unió Europea, en què la migració legal, i especialment la qualificada, s'entenen com a factors coadjuvants del creixement i de la creació d'ocupació, la Directiva té com a objectiu millorar la posició de la Unió Europea en la competència mundial per atreure talent i promoure-la com a centre mundial d'excel·lència per a estudis i formació, mitjançant la supressió de barreres migratòries i millors oportunitats de mobilitat i ocupació.

Per a això estableix unes condicions harmonitzades d'entrada i residència en la Unió Europea de nacionals de tercers països amb fins de recerca, estudis, pràctiques o voluntariat en el Servei Voluntari Europeu, d'obligada transposició; i d'altres per a voluntaris fora del Servei Voluntari Europeu, alumnes i *au pairs*, de caràcter potestatiu per als estats membres.

S'ha d'assenyalar que bona part de les disposicions de la Directiva ja estan recollides en el nostre ordenament jurídic: a la secció de mobilitat internacional de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització; o bé a la Llei

orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i en el seu Reglament, aprovat pel Reial decret 557/2011, de 20 d'abril.

Concretament, l'alineació d'objectius entre la Directiva (UE) 2016/801 i la secció de mobilitat internacional de la Llei 14/2013 determina que la incorporació dels aspectes imperatius de la norma comunitària encara no presents en l'ordenament espanyol i la regulació de la qual requereix una norma de rang legal es transposin a través de la modificació d'aquesta Llei. En concret:

Es modifica l'article 72, per preveure una autorització de residència per als investigadors inclosos en l'àmbit subjectiu a la Directiva, que tenen dret a la mobilitat dins de la Unió Europea que preveu la norma comunitària; i es manté per a altres investigadors, a l'empara de l'habilitació que dona l'atès 29 de la Directiva, l'autorització ja existent en el nostre ordenament, que no dona accés a aquesta mobilitat.

Es possibilita, a més, a l'investigador, una vegada finalitzada l'activitat investigadora, la permanència al nostre país durant un temps limitat per a la recerca d'ocupació o per emprendre un projecte empresarial, en línia amb l'article 25 de la Directiva.

Es modifica l'article 75.4, i es transposa el que preveu l'article 18 de la Directiva, als efectes de possibilitar l'expedició de visats de residència de validesa inferior a un any.

Es modifica l'article 76, i s'estableix com a preceptiva la tramitació electrònica de les autoritzacions, d'acord amb el que estableix l'article 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i atenent el que preveu l'article 34 de la Directiva.

S'introdueix una disposició addicional dissetena, en línia amb l'article 25 de la norma comunitària, perquè els estudiants internacionals que ja han finalitzat els seus estudis a Espanya puguin accedir a una autorització de residència per a la recerca d'ocupació o per emprendre un projecte empresarial.

S'introdueix una disposició addicional divuitena, que preveu una autorització de residència per participar en un programa de pràctiques per als estrangers que hagin obtingut un títol d'educació superior en els dos anys anteriors a la data de sol·licitud o que estiguin cursant estudis que condueixin a l'obtenció d'un títol d'educació superior, tal com defineixen els articles 3 i 13 de la Directiva.

S'introdueix una disposició addicional dinovena, relativa a les taxes, d'acord amb l'article 36 de la Directiva.

S'afegeix una nova disposició final tretzena per recollir que, en el que no preveu la Llei 14/2013, de 27 de setembre, en relació amb la mobilitat internacional, és aplicable la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

L'article quart del Reial decret llei té per objecte la modificació del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, per incorporar al nostre ordenament jurídic els articles de la Directiva sobre els aspectes procedimentals de l'autorització prevista per als estudiants internacionals, tant en la seva primera admissió com en el cas de la intramobilitat UE, i per adaptar l'exigència de requisits als voluntaris al que estableix la Directiva quan aquests participin en el Servei Voluntari Europeu. Sobre aquesta modificació del Reglament és necessari assenyalar que, malgrat que s'efectua mitjançant un reial decret llei, el seu rang no queda congelat, i manté el caràcter reglamentari. En concret:

Es modifica l'apartat 3 de l'article 37, per adaptar la durada de l'autorització a l'article 18.1 de la Directiva sobre la durada de l'autorització, quan els estudis s'efectuïn en una institució d'ensenyament superior i condueixin a l'obtenció d'un títol d'educació superior.

Es modifica l'article 38, relatiu als requisits per obtenir el visat i/o l'autorització d'estada per estudis, als efectes de preveure l'accés a la situació d'estada per estudis a través de la concessió d'una autorització sense visat previ a estrangers que estiguin regularment a Espanya; així com per incorporar a l'ordenament espanyol l'exempció del requisit de disposar d'una assegurança de responsabilitat civil que doni cobertura a la tasca del

voluntari, en cas que aquesta tasca es dugui a terme en el marc del Servei Voluntari Europeu, que preveu l'article 14.1.c) de la Directiva.

Es modifica l'article 39, amb l'objectiu de simplificar els procediments i tràmits, d'acord amb els apartats 4 i 5 de l'article 7 de la Directiva. I s'afegeix un nou apartat 8 per permetre que la sol·licitud d'autoritzacions d'estada per estudis UE també la pugui presentar la institució d'educació superior en la qual l'estudiant ha de cursar estudis; així com la possibilitat de tramitació col·lectiva d'autoritzacions.

Finalment, es modifica l'article 44, relatiu a la mobilitat dins de la Unió Europea, per adaptar-lo al que preveu l'article 31 de la Directiva.

La disposició derogatòria única del Reial decret llei deroga l'article 38 bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, que segons el que estableix la disposició final quarta de la Llei esmentada no té naturalesa orgànica, així com el capítol IV del títol IV, que comprèn els articles 73 a 84, del Reglament de l'esmentada Llei orgànica, aprovat pel Reial decret 557/2011, de 20 d'abril, que transposaven al nostre ordenament la Directiva 2005/71/CE, relativa a un procediment específic d'admissió de nacionals de tercers països als efectes de recerca científica, que queda derogada per la Directiva (UE) 2016/801.

El 23 de maig de 2018 va finalitzar el termini per transposar la Directiva (UE) 2016/801 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016. Aquest termini de transposició fa impossible culminar la tramitació de les disposicions normatives necessàries per donar compliment a l'obligació de transposició abans de la data esmentada. Davant l'incompliment del termini per transposar i la gravetat de les conseqüències d'acumular un retard en la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva esmentada, és necessari acudir a l'aprovació d'un reial decret llei per procedir a la seva transposició. La finalització del termini de transposició d'aquesta Directiva ha motivat la iniciació per la Comissió Europea d'un procediment formal d'infracció núm. 2018/0166.

Per consegüent, concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsit habilitador per recórrer a aquest tipus de norma.

V

El títol IV, que comprèn l'article cinquè, modifica parcialment l'article 12 de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior, amb l'objectiu d'elevat el termini màxim a un any per a la resolució dels expedients sancionadors afectats per la Llei esmentada, en comptes dels tres mesos que preveu de manera genèrica la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La justificació d'aquesta modificació ve motivada en l'alteració soferta en els terminis de resolució dels expedients sancionadors instruïts a l'empara d'aquesta Llei, ja que s'han vist afectats pel que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 21 de l'esmentada Llei 39/2015, d'1 d'octubre, que, amb caràcter general, estableixen que el termini màxim per notificar la resolució expressa és de tres mesos quan les normes reguladores dels procediments no fixin un termini màxim.

És rellevant indicar que tota la resta de procediments sancionadors en matèria de moviments de capitals i de transaccions econòmiques amb l'exterior atribuïts a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries estan regulats per la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, la qual estableix un termini màxim de resolució d'un any (és el cas dels expedients sancionadors per absència de declaració de moviments de capitals a la frontera, per moviments defectiu en el territori nacional sense declaració o per infraccions a les obligacions en matèria de prevenció de BC/FT).

D'aquesta manera, el procediment sancionador que ens ocupa es refereix a les infraccions sobre les declaracions de moviments en comptes corrents a l'estranger i d'inversions espanyoles a l'exterior (o viceversa) el coneixement de les quals s'ha de

garantir, i que està regulat, a diferència dels altres, en una llei especial, la Llei 19/2003, de 4 de juliol, que a l'article 12 estableix quines són les autoritats competents per a la seva incoació, instrucció i resolució, però no estableix, tanmateix, un termini màxim de resolució dels expedients, per la qual cosa aquest queda inclòs en la previsió genèrica establerta a l'article 21 de la Llei 39/2015.

La necessitat d'una ampliació immediata del termini està motivada en el fet que el termini actual de tres mesos i el fet que aquest procediment sancionador requereix nombrosos passos i informes preceptius en el seu procés d'instrucció impossibiliten la seva tramitació en termini, la qual cosa és especialment greu si es té en compte la rellevància de la matèria i el volum d'expedients sancionadors sorgits a l'empara d'aquesta Llei (hi ha més de 40 expedients pendents d'incoació en aquest moment). Tot això justifica sens dubte la urgència de l'ampliació per llei d'aquest termini.

Per consegüent, concorren les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsit habilitador per recórrer a aquest tipus de norma.

VI

Finalment, el títol V, que comprèn l'article sisè, procedeix a la modificació de la disposició final setena de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Segons aquesta, el 2 d'octubre de 2018, entren en vigor les previsions de la Llei esmentada relatives al registre electrònic d'apoderaments, registre electrònic, registre d'empleats públics habilitats, punt d'accés general electrònic de l'administració i arxiu únic electrònic.

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, suposen un canvi fonamental per a les administracions públiques a Espanya, ja que estableixen que la relació electrònica és la via principal de tramitació dels procediments administratius, fet que ha de conduir a una administració sense papers, transparent i més àgil i accessible per als ciutadans i les empreses. L'exigència d'una adaptació gradual a aquest nou paradigma administratiu va ser prevista pel legislador quan va determinar a la disposició final setena de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, un calendari específic d'entrada en vigor de les novetats esmentades abans i que són especialment transcendents.

Tanmateix, la *vacatio legis* plasmada en l'esmentada disposició final setena s'ha revelat insuficient en la pràctica per comptar de manera simultània amb les condicions que són pressupòsit necessari per al compliment dels ambiciosos objectius que persegueixen totes dues lleis.

L'adaptació dels procediments administratius i el disseny de processos de gestió òptims exigeixen que els desenvolupaments tecnològics i jurídics gaudeixin del grau de maduresa necessària per donar satisfacció a aquest nou estadi de desenvolupament de l'activitat de les administracions públiques.

Així, el desenvolupament reglamentari que requereix el funcionament d'alguns aspectes tècnics i procedimentals com ara les notificacions, el registre d'apoderaments, els funcionaris habilitats o algunes qüestions sobre els registres generals i arxius, s'ha d'adaptar al que assenyala la recent Sentència del Tribunal Constitucional 55/2018, de 24 de maig. En particular, es requereix acordar entre les administracions públiques competents les opcions que permetin una vertadera interoperabilitat respectuosa amb els seus respectius àmbits de competències. Aquest acord és el marc per al disseny dels sistemes tecnològics que han de donar suport als aspectes funcionals interoperables, que en el termini actual d'entrada en vigor no estaran adaptats a aquestes exigències.

En definitiva, la impossibilitat tecnicoorganitzativa de concloure en els terminis previstos inicialment els processos d'adaptació a la nova realitat obliga a ampliar-los en aquest Reial decret llei. Amb això, es tracta d'implantar aquests instruments bàsics del funcionament de les administracions d'acord amb els principis d'eficàcia administrativa i garantia dels drets dels ciutadans i dels operadors jurídics i econòmics en la tramitació dels

procediments administratius, que precisament són els principis que persegueix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Per totes les raons anteriors, es considera urgent i necessari ampliar en dos anys el termini inicial d'entrada en vigor de les previsions de la disposició final setena de la Llei 39/2015 pel que fa al registre electrònic d'apoderaments, el registre electrònic, el registre d'empleats públics habilitats, el punt d'accés general electrònic de l'Administració i l'arxiu electrònic, per garantir que els operadors jurídics, els ciutadans i les administracions públiques puguin exercir plenament els seus drets amb plena seguretat jurídica i beneficiar-se dels avantatges que el nou escenari està començant a proporcionar-los.

Aquesta ampliació del termini ha de permetre de manera coordinada completar tots els aspectes jurídics, organitzatius, procedimentals i tècnics que compatibilitzin la garantia plena de l'exercici dels drets i la validesa jurídica dels procediments, juntament amb el respecte del marc de distribució de competències que consagra la recent Sentència del Tribunal Constitucional 55/2018, de 24 de maig, abans esmentada.

Per consegüent, concorren les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsit habilitador per recórrer a aquest tipus de norma.

Aquest Reial decret llei és coherent amb els principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Del que s'exposa en els paràgrafs anteriors es posa de manifest el compliment dels principis de necessitat i eficàcia. El reial decret llei és concorde al principi de proporcionalitat, atès que conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius esmentats prèviament, i igualment s'ajusta al principi de seguretat jurídica. Quant al principi de transparència, no s'ha efectuat el tràmit de consulta pública, ni el tràmit d'audiència i informació públiques tal com exceptua l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. Finalment, respecte al principi d'eficiència, si bé suposa un augment de les càrregues administratives, aquestes són imprescindibles i en cap cas innecessàries.

Per tot això, per la seva finalitat i pel context d'exigència temporal en què es dicta, concorren en el present Reial decret llei les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que requereix l'article 86 de la Constitució.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència, Relacions amb les Corts i Igualtat, del ministre de l'Interior, de la ministra de Treball, Migracions i Seguretat Social, de la ministra de Política Territorial i Funció Pública, de la ministra d'Economia i Empresa i del ministre de Ciència, Innovació i Universitats, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la seva reunió del dia 31 d'agost de 2018,

DISPOSO:

TÍTOL I

Transposició de directiva de la Unió Europea en matèria de protecció dels compromisos per pensions amb els treballadors

Article primer. *Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

Es modifica el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en els termes següents:

U. La disposició addicional primera queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Protecció dels compromisos per pensions amb els treballadors.*

1. Els compromisos per pensions assumits per les empreses, incloent-hi les prestacions causades, s'han d'instrumentar, des del moment en què s'iniciï la

meritació del seu cost, mitjançant contractes d'assegurança, inclosos els plans de previsió social empresarials i les assegurances col·lectives de dependència, a través de la formalització d'un pla de pensions o diversos d'aquests instruments. Una vegada instrumentats, l'obligació i la responsabilitat de les empreses per aquests compromisos per pensions s'han de circumscriure exclusivament a les assumides en els contractes d'assegurances i plans de pensions esmentats.

A aquests efectes, s'entenen per compromisos per pensions els derivats d'obligacions legals o contractuals de l'empresari amb el personal de l'empresa i vinculats a les contingències que estableix l'article 8.6. Aquestes pensions poden revestir les formes que estableix l'article 8.5 i han de comprendre tota prestació que es destini a la cobertura d'aquests compromisos, sigui quina sigui la seva denominació.

Tenen la consideració d'empreses no solament les persones físiques i jurídiques sinó també les comunitats de béns i altres entitats que, fins i tot mancades de personalitat jurídica, siguin susceptibles d'assumir amb els seus treballadors els compromisos descrits.

2. Perquè els contractes d'assegurança puguin servir a la finalitat esmentada a l'apartat anterior han de satisfer els requisits següents:

a) Tenir la forma d'assegurança col·lectiva sobre la vida, pla de previsió social empresarial o assegurança col·lectiva de dependència, en què la condició d'assegurat correspon al treballador i la de beneficiari, a les persones en favor de les quals es generin les pensions segons els compromisos assumits.

b) En els contractes esmentats no és aplicable el que disposen els articles 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

c) Els drets de rescat i de reducció només es poden exercir a fi de mantenir a la pòlissa la cobertura adequada dels seus compromisos per pensions vigents en cada moment o als efectes exclusius de la integració dels compromisos coberts a la pòlissa en un altre contracte d'assegurança, en un pla de previsió social empresarial o en un pla de pensions. En aquest últim cas, la nova companyia d'assegurances o el pla de pensions assumeix la cobertura total dels compromisos per pensions esmentats.

d) S'han d'individualitzar les inversions corresponents a cada pòlissa en els termes que s'estableixin per reglament.

e) La quantia del dret de rescat no pot ser inferior al valor de realització dels actius que representin la inversió de les provisions tècniques corresponents. Si hi ha dèficit en la cobertura de les provisions, aquest dèficit no és repercutible en el dret de rescat, excepte en els casos que es determinin per reglament. L'import del rescat s'ha d'abonar directament a la nova companyia d'assegurances o al fons de pensions en què s'integri el nou pla de pensions.

S'admet que el pagament del valor del rescat es faci mitjançant el traspàs dels actius, net de les despeses necessàries per efectuar els canvis de titularitat corresponents.

3. En els contractes d'assegurança les primes dels quals hagin estat imputades als subjectes a què es vinculin els compromisos per pensions s'han de preveure, d'acord amb les condicions pactades en el compromís, els drets econòmics dels subjectes en els casos en què es produeixi l'aturada de la relació laboral prèvia a l'esdeveniment de les contingències que preveu aquesta normativa o es modifiqui el compromís per pensions vinculat a aquests subjectes.

4. En els compromisos per pensions assegurats referits a la jubilació sense imputació fiscal al treballador de les primes abonades per l'empresa, quan el compromís o la pòlissa prevegin l'adquisició de drets econòmics pel treballador abans de la jubilació, corresponents a la cobertura d'aquesta contingència, en cas de cessament de la relació laboral del treballador assegurat són aplicables les

condicions d'adquisició de drets estipulades, les quals s'han d'ajustar als requisits següents:

a) En cas que s'estipuli un període mínim d'espera per a la incorporació al contracte d'assegurança o un període mínim per a l'adquisició de drets en aquest, o tots dos, el període total combinat no pot superar els tres anys.

Quan es fixi una edat mínima per a l'adquisició i consolidació de drets de pensió, aquesta edat no ha d'excedir els 21 anys.

El que disposen els paràgrafs anteriors s'entén sense perjudici de l'exigència d'altres condicions per a l'adquisició de drets estipulades en els convenis col·lectius o altres acords de naturalesa col·lectiva que estableixin compromisos per pensions.

b) En cas de cessament de la relació laboral per causa diferent de la jubilació havent adquirit drets, aquests no poden ser inferiors al valor dels drets de rescat o reducció derivats de les primes per a la contingència de jubilació abonades per l'empresa i de les primes abonades pel mateix treballador.

No obstant això, d'acord amb el que preveuen el compromís i la pòlissa, per al supòsit d'incapacitat o mort del treballador es pot estipular la substitució d'aquests drets per les prestacions assegurades per les contingències esmentades.

c) Els treballadors que cessin en la relació laboral sense complir els requisits que preveu la lletra a) d'aquest apartat i sense haver adquirit drets derivats de primes abonades per l'empresa poden sol·licitar el reemborsament de les primes abonades per a la jubilació pel mateix treballador o el valor de realització dels actius de la pòlissa corresponents a les primes esmentades.

5. En cas de cessament de la relació laboral dels treballadors assegurats, els drets econòmics adquirits es poden mantenir en el contracte d'assegurança o, si s'escau, mobilitzar-se a un altre contracte d'assegurança o pla de pensions, en els termes que s'estableixin per reglament.

El contracte d'assegurança ha d'especificar el criteri de valoració dels drets econòmics adquirits al temps del cessament i durant el seu manteniment a l'assegurança després del cessament. D'acord amb el que s'estableix en el compromís per pensions o en la pòlissa, el tractament dels drets econòmics adquirits que es mantinguin a l'assegurança pot ser, entre d'altres, conforme als drets dels assegurats actius, o es poden ajustar amb un tipus d'interès establert en el règim complementari de pensions o pel rendiment de les inversions corresponents a aquest règim, de conformitat amb el sistema financer i actuarial utilitzat.

A les assegurances que prevegin l'atribució de drets econòmics als treballadors en cas de cessament de la relació laboral abans de la jubilació, una vegada produït el cessament, s'ha de calcular el valor dels drets adquirits en el moment del cessament de la relació laboral i el treballador ha de rebre informació relativa als seus drets econòmics adquirits i el tractament que se'ls donarà en el futur, o si s'escau, se l'ha d'informar sobre la possibilitat de reemborsament de les primes que ha abonat per a la jubilació el mateix treballador d'acord amb el que estableix la lletra c) de l'apartat 4.

Les especificacions dels plans de pensions del sistema d'ocupació i, si s'escau, la base tècnica, han de determinar el tractament dels drets consolidats amb posterioritat al cessament de la relació laboral durant el seu manteniment en el pla de pensions, atenent el sistema financer i actuarial utilitzat en el pla de pensions.

6. En els contractes d'assegurança que instrumenten compromisos per pensions de jubilació, diferents dels plans de previsió social empresarial, el treballador assegurat pot sol·licitar informació relativa a la seva situació individualitzada respecte dels elements següents:

a) Pagament de primes i el seu import, i els rescats i les reduccions efectuats que l'afectin.

b) Condicions d'adquisició dels drets i les conseqüències de l'aplicació de les condicions esmentades en cessar la relació laboral.

c) Valor dels seus drets econòmics adquirits o una estimació d'aquests efectuada com a màxim dotze mesos abans de la data de la sol·licitud.

d) Condicions que regeixen el futur tracte que s'ha de donar als drets en cas de cessament de la relació laboral.

Els assegurats que hagin cessat la relació laboral i mantinguin drets econòmics també poden sol·licitar la informació que preveuen les lletres c) i d).

La informació individualitzada a què es refereixen els paràgrafs anteriors l'ha de subministrar l'entitat asseguradora per escrit, de manera clara, en un termini màxim de deu dies des de la presentació de la sol·licitud.

En els plans de pensions d'ocupació i en els plans de previsió social empresarial, amb periodicitat almenys anual, s'ha de subministrar informació als partícips o assegurats sobre el valor dels seus drets consolidats o econòmics i les condicions que regeixen el tractament d'aquests drets que es mantinguin en el pla després del cessament de la relació laboral i les possibilitats de mobilització.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici d'altres obligacions d'informació que s'estableixin per reglament.

7. Per reglament s'han de fixar les condicions que han de complir els contractes d'assegurança a què es refereix aquesta disposició, inclosos els instrumentats entre les mutualitats de previsió social i els seus mutualistes en la seva condició de prenedors de l'assegurança o assegurats. En tot cas, les condicions que s'estableixin per reglament han de ser homogènies, actuarialment i financerament amb les normes aplicables als compromisos per pensions formalitzats mitjançant plans de pensions.

8. L'efectivitat dels compromisos per pensions i del cobrament de les prestacions causades queden condicionats a la seva formalització en els instruments esmentats a l'apartat primer. En tot cas, l'incompliment per l'empresa de l'obligació d'instrumentar els compromisos per pensions assumits constitueix una infracció en matèria laboral de caràcter molt greu, en els termes que preveu el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

En cap cas és admissible la cobertura d'aquests compromisos mitjançant la dotació per l'empresari de fons interns, o instruments similars, que suposin el manteniment per part d'aquest de la titularitat dels recursos constituïts.»

Dos. S'afegeix una disposició transitòria novena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria novena. *Normes transitòries com a conseqüència de l'entrada en vigor del Reial decret llei 11/2018, de 31 d'agost.*

1. El que disposa l'apartat 4.b) de la disposició addicional primera d'aquesta Llei, en la redacció que en fa l'article primer del Reial decret llei 11/2018, de 31 d'agost, és aplicable a les primes abonades per l'empresa des del 21 de maig de 2018 que corresponguin a períodes de serveis prestats des de la data esmentada.

2. En el cas de compromisos per pensions que a 20 de maig de 2014 deixessin d'incloure nous treballadors i romanguin tancats a nous treballadors és aplicable el règim d'adquisició de drets estipulat en el compromís o en la pòlissa.

3. Les pòlisses d'assegurança, les especificacions i les bases tècniques dels plans de pensions s'han d'adaptar al que preveu la disposició addicional primera d'aquesta Llei, en la redacció que en fa l'esmentat Reial decret llei abans de l'1 de juliol de 2019, sense perjudici de l'aplicació efectiva dels drets que se'n deriven.

4. Les entitats asseguradores i entitats gestores de fons de pensions han d'adaptar els seus procediments per complir les noves obligacions d'informació als assegurats i partícips que estableix la disposició addicional primera d'aquesta Llei, en la redacció que en fa l'esmentat Reial decret llei abans de l'1 de juliol de 2019.

No obstant això, a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 11/2018, de 31 d'agost, els treballadors assegurats que cessin la seva relació laboral han de rebre informació relativa als seus drets econòmics adquirits i les condicions que regeixen el seu tractament futur.»

Tres. S'afegeix una disposició transitòria desena amb la redacció següent:

«Disposició transitòria desena. *Manteniment de condicions més favorables.*

L'aplicació del que disposen la disposició addicional primera i la disposició transitòria novena d'aquesta Llei, en la redacció que en fa l'article primer del Reial decret llei 11/2018, de 31 d'agost, no pot suposar una reducció de drets adquirits amb anterioritat, ni el detriment del dret a la informació, ni l'establiment de condicions d'adquisició menys favorables que les estipulades abans de la seva entrada en vigor.»

TÍTOL II

Transposició de directiva de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de capitals

Article segon. *Modificació de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.*

Es modifica la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, en els termes següents:

U. L'apartat 4 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«4. Es consideren països tercers equivalents els estats, territoris o jurisdiccions que, per establir requisits equivalents als de la legislació espanyola, determini la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, a proposta de la seva Secretaria.

La qualificació com a país tercer equivalent d'un Estat, territori o jurisdicció s'entén en tot cas sense efecte retroactiu.

La Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional ha de mantenir a la seva pàgina web una llista actualitzada dels estats, territoris o jurisdiccions que gaudeixin de la condició de país tercer equivalent.»

Dos. Les lletres o) i u) de l'apartat 1 de l'article 2 queden redactades de la manera següent:

«o) Les persones que amb caràcter professional i d'acord amb la normativa específica que en cada cas sigui aplicable prestin els serveis següents per compte de tercers: constituir societats o altres persones jurídiques; exercir funcions de direcció o de secretaris no consellers de consell d'administració o d'assessoria externa d'una societat, soci d'una associació o funcions similars en relació amb altres persones jurídiques o disposar que una altra persona exerceixi les funcions esmentades; facilitar un domicili social o una adreça comercial, postal, administrativa i altres serveis afins a una societat, una associació o qualsevol altre instrument o persona jurídica; exercir funcions de fiduciari en un fideïcomís (*trust*) o instrument jurídic similar o disposar que una altra persona exerceixi les funcions esmentades; o exercir funcions d'accionista per compte d'una altra persona, exceptuant les societats que cotitzin en un mercat regulat de la Unió Europea i que estiguin subjectes a requisits d'informació conformes al dret de la Unió o a normes internacionals equivalents que garanteixin la transparència adequada de la informació sobre la propietat, o disposar que una altra persona exerceixi les funcions esmentades.»

«u) Les persones responsables de la gestió, explotació i comercialització de loteries o altres jocs d'atzar presencials o per mitjans electrònics, informàtics, telemàtics i interactius. En el cas de loteries, apostes mútues esportivobenèfiques, concursos, bingos i màquines recreatives tipus «B» únicament respecte de les operacions de pagament de premis.»

Tres. L'apartat tercer de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«3. Per reglament es poden excloure aquelles persones que duguin a terme activitats financeres amb caràcter ocasional o de manera molt limitada quan existeixi escàs risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme. Així mateix, es poden excloure, totalment o parcialment, els jocs d'atzar que presentin un baix risc de blanqueig de capitals i de finançament del terrorisme.»

Quatre. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Identificació del titular real.*

1. Els subjectes obligats han d'identificar el titular real i adoptar mesures adequades a fi de comprovar-ne la identitat amb caràcter previ a l'establiment de relacions de negoci o a l'execució de qualssevol operacions.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per titular real:

a) La persona o persones físiques per compte de les quals es pretengui establir una relació de negocis o intervenir en qualssevol operacions.

b) La persona o persones físiques que en últim terme posseeixin o controlin, directament o indirectament, un percentatge superior al 25 per cent del capital o dels drets de vot d'una persona jurídica, o que per altres mitjans exerceixin el control, directe o indirecte, d'una persona jurídica. Als efectes de la determinació del control són aplicables, entre d'altres, els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç.

Són indicadors de control per altres mitjans, entre d'altres, els que preveu l'article 22 (1) a (5) de la Directiva 2013/34/UE del Parlament Europeu i el Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els estats financers anuals, els estats financers consolidats i altres informes afins de certs tipus d'empreses, per la qual es modifica la Directiva 2006/43/CE del Parlament Europeu i del Consell i es deroguen les directives 78/660/CEE i 83/349/CEE del Consell.

S'exceptuen les societats que cotitzin en un mercat regulat i que estiguin subjectes a requisits d'informació concordes al dret de la Unió o a normes internacionals equivalents que garanteixin la transparència adequada de la informació sobre la propietat.

c) En el cas dels fideïcomisos, com el *trust* anglosaxó, tenen la consideració de titulars reals totes les persones següents:

1r el fideïcomitent,

2n el fiduciari o fiduciaris,

3r el protector, si n'hi ha,

4t els beneficiaris o, quan encara estiguin per designar, la categoria de persones en benefici de la qual s'ha creat o actua l'estructura jurídica; i

5è qualsevol altra persona física que exerceixi en últim terme el control del fideïcomís a través de la propietat directa o indirecta o a través d'altres mitjans.

d) En el supòsit d'instruments jurídics anàlegs al *trust*, com les fidúcies o el *treuhand* de la legislació alemanya, els subjectes obligats han d'identificar i adoptar mesures adequades a fi de comprovar la identitat de les persones que ocupin posicions equivalents o similars a les esmentades en els números 1r a 5è de l'apartat anterior.

3. Els subjectes obligats han d'obtenir informació dels clients per determinar si aquests actuen per compte propi o de tercers. Quan existeixin indicis o certesa que els clients no actuen per compte propi, els subjectes obligats han d'obtenir la informació necessària a fi de conèixer la identitat de les persones per compte de les quals actuen aquells.

4. Els subjectes obligats han d'adoptar mesures adequades a l'efecte de determinar l'estructura de propietat i de control de les persones jurídiques, estructures jurídiques sense personalitat, fideïcomisos i qualsevol altra estructura anàloga.

Els subjectes obligats no han d'establir o mantenir relacions de negoci amb persones jurídiques, o estructures jurídiques sense personalitat, l'estructura de propietat i de control de les quals no s'hagi pogut determinar. Si es tracta de societats les accions de les quals estiguin representades mitjançant títols al portador, s'ha d'aplicar la prohibició anterior llevat que el subjecte obligat determini per altres mitjans l'estructura de propietat i de control. Aquesta prohibició no és aplicable a la conversió dels títols al portador en títols nominatius o en anotacions en compte.»

Cinc. Els apartats 5 i 6 i el nou apartat 7 de l'article 7 queden redactats de la manera següent:

«5. Els casinos de joc han d'identificar i comprovar mitjançant documents fefaents la identitat de totes les persones que pretenguin accedir a l'establiment. La identitat d'aquestes persones ha de ser registrada, sense perjudici del compliment del que disposa l'article 25.

Així mateix, els casinos de joc han d'identificar totes les persones que pretenguin dur a terme les operacions següents:

- a) El lliurament als clients de xecs com a conseqüència d'operacions de canvi de fitxes.
- b) Les transferències de fons realitzades pels casinos a petició dels clients.
- c) L'expedició pels casinos de certificacions acreditatives de guanys obtingudes pels jugadors.

Quan efectuïn transaccions per un valor igual o superior a 2.000 euros en una operació o en diverses operacions entre les quals sembli que existeix algun tipus de relació, ja sigui en el moment del cobrament de guanys, de compra o venda de fitxes de joc, els casinos han d'aplicar la resta de les mesures de diligència deguda respecte del client en els termes d'aquesta secció.

6. Els operadors de joc a través de mitjans electrònics, informàtics, telemàtics i interactius han d'identificar i comprovar la identitat de totes les persones que pretenguin participar en aquests jocs o apostes, en els termes previstos per reglament.

Quan efectuïn transaccions per un valor igual o superior a 2.000 euros en una operació o en diverses operacions entre les quals sembli que existeix tipus de relació, ja sigui en el moment del cobrament de guanys i/o de la realització d'apostes, aquests operadors de joc han d'aplicar la resta de les mesures de diligència deguda respecte del client en els termes d'aquesta secció.

Els operadors de joc a través de mitjans presencials han d'aplicar les mesures de diligència deguda quan efectuïn transaccions per un valor igual o superior a 2.000 euros en una operació o en diverses operacions entre les quals sembli que existeix algun tipus de relació.

7. Per reglament es pot autoritzar la no aplicació de totes o algunes de les mesures de diligència deguda o de conservació de documents en relació amb les operacions ocasionals que no excedeixin un llindar quantitatiu, bé singular, bé acumulat per períodes temporals.»

Sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 8 queden redactats de la manera següent:

«1. Els subjectes obligats poden recórrer a tercers sotmesos a aquesta Llei, així com a les organitzacions o federacions d'aquests subjectes, per aplicar les mesures de diligència deguda que preveu aquesta secció, amb excepció del seguiment continu de la relació de negocis que regula l'article 6. Aquesta limitació no és aplicable en el cas de grups.

No obstant això, els subjectes obligats han de mantenir la plena responsabilitat respecte de la relació de negocis o operació, encara que l'incompliment sigui imputable al tercer, sense perjudici, si s'escau, de la responsabilitat d'aquest.

2. Els subjectes obligats poden recórrer a tercers sotmesos a la legislació de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme d'altres estats membres de la Unió Europea o de països tercers equivalents, així com a les organitzacions o federacions d'aquestes entitats obligades, encara que els documents o dades exigits en aquells siguin diferents dels que preveu aquesta Llei, i sempre que el seu compliment sigui objecte de supervisió per les autoritats competents.

Queda prohibit el recurs a tercers domiciliats en països tercers amb deficiències estratègiques identificats mitjançant una decisió de la Comissió Europea de conformitat amb el que disposa l'article 9 de la Directiva (UE) 2015/849 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig de 2015, a excepció de les sucursals i filials amb participació majoritària de subjectes obligats establerts a la Unió Europea, sempre que aquestes sucursals i filials compleixin plenament les polítiques i els procediments a escala de grup establerts per la matriu.»

Set. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Mesures reforçades de diligència deguda.*

1. Els subjectes obligats han d'aplicar, a més de les mesures normals de diligència deguda, mesures reforçades en relació amb els països que presentin deficiències estratègiques en els seus sistemes de lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i figurin en la decisió de la Comissió Europea adoptada de conformitat amb el que disposa l'article 9 de la Directiva (UE) 2015/849 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig de 2015.

2. Els subjectes obligats també han d'aplicar mesures reforçades en els supòsits que preveu aquesta secció, i en qualssevol altres que, atès que presenten un alt risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, es determinin per reglament.

Els subjectes obligats han d'aplicar, en funció d'una anàlisi del risc, mesures reforçades de diligència deguda en les situacions que per la seva pròpia naturalesa puguin presentar un risc més elevat de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme. En tot cas, tenen aquesta consideració l'activitat de banca privada i les operacions d'enviament de diners i de canvi de moneda estrangera que superin els llindars establerts per reglament.

3. Per reglament es poden concretar les mesures reforçades de diligència deguda exigibles en les àrees de negoci o activitats que presentin un risc més elevat de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.»

Vuit. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Corresponsalia bancària transfronterera.*

1. S'entén per relació de corresponsalia la prestació de serveis bancaris d'un banc en qualitat de corresponsal a un altre banc com a client, incloses, entre d'altres, la prestació de comptes corrents o altres comptes de passiu i serveis connexos, com gestió d'efectiu, transferències internacionals de fons, compensació de xecs, i serveis de canvi de divises.

El concepte de relacions de corresponsalia inclou qualsevol relació entre entitats de crèdit i/o entitats financeres, amb inclusió de les entitats de pagament, que prestin serveis similars als d'un corresponsal a un client, incloses, entre d'altres, les relacions establertes per a operacions amb valors o transferències de fons. En tots aquests supòsits és aplicable el que disposa aquest article.

2. Respecte a les relacions de corresponsalia transfronterera amb entitats clients de tercers països, les entitats financeres han d'aplicar les mesures següents:

a) Reunir sobre l'entitat client informació suficient per comprendre la naturalesa de les seves activitats i determinar-ne, a partir d'informació de domini públic, la reputació i la qualitat de la seva supervisió.

b) Avaluar els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client.

c) Obtenir autorització de la direcció abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària. En els procediments interns de l'entitat s'ha de determinar el nivell directiu mínim necessari per a l'autorització d'establir o mantenir relacions de negocis, que es pot adequar en funció del risc. Només poden tenir assignada aquesta funció les persones que tinguin coneixement suficient del nivell d'exposició del subjecte obligat al risc de blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme i que disposin de la jerarquia suficient per prendre decisions que afectin aquesta exposició.

d) Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

e) Fer un seguiment reforçat i permanent de les operacions efectuades en el marc de la relació de negocis, prenent en consideració els riscos geogràfics, del client, o derivats del tipus de servei prestat.

Les entitats financeres han de modular el grau i la intensitat d'aplicació de les mesures, d'acord amb un criteri de risc.

3. Les entitats de crèdit no han d'establir o mantenir relacions de corresponsalia amb bancs pantalla. Així mateix, les entitats de crèdit han d'adoptar mesures adequades per assegurar que no estableixen o mantenen relacions de corresponsalia amb un banc del qual es coneix que permet l'ús dels seus comptes per bancs pantalla.

A aquests efectes s'entén per banc pantalla l'entitat de crèdit, o entitat que desenvolupi una activitat similar, constituïda en un país en el qual no tingui una presència física que permeti exercir una vertadera gestió i direcció i que no sigui filial d'un grup financer regulat.

4. Les entitats de crèdit no han d'establir o mantenir relacions de corresponsalia que, directament o través d'un subcompte, permetin executar operacions als clients de l'entitat de crèdit representada.»

Nou. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Persones amb responsabilitat pública.*

1. Els subjectes obligats han d'aplicar les mesures reforçades de diligència deguda que preveu aquest article en les relacions de negoci o operacions de persones amb responsabilitat pública.

2. Es consideren persones amb responsabilitat pública les que desenvolupin o hagin desenvolupat funcions públiques importants, com ara els caps d'Estat, caps de Govern, ministres o altres membres de Govern, secretaris d'Estat o subsecretaris; els parlamentaris; els magistrats de tribunals suprems, tribunals constitucionals o altres altes instàncies judicials les decisions dels quals no admetin normalment recurs, excepte en circumstàncies excepcionals, amb inclusió dels membres equivalents del Ministeri Fiscal; els membres de tribunals de comptes o de consells de bancs centrals; els ambaixadors i encarregats de negocis; l'alt personal militar de les Forces Armades; els membres dels òrgans d'administració, de gestió o de

supervisió d'empreses de titularitat pública; els directors, directors adjunts i membres del consell d'administració, o funció equivalent, d'una organització internacional; i els càrrecs d'alta direcció de partits polítics amb representació parlamentària.

3. Així mateix, tenen la consideració de persones amb responsabilitat pública:

a) Les persones, diferents de les enumerades a l'apartat anterior, que tinguin la consideració d'alt càrrec de conformitat amb el que preveu l'article 1 de la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici d'alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

b) Les persones que exerceixin o hagin exercit funcions públiques importants en l'àmbit autonòmic espanyol, com els presidents i els consellers i altres membres dels Consells de Govern, així com les persones que exerceixin càrrecs equivalents als esmentats a la lletra a) i els diputats autonòmics.

c) En l'àmbit local espanyol, els alcaldes, regidors i les persones que exerceixin càrrecs equivalents als esmentats a la lletra a) dels municipis capitals de província, o de comunitat autònoma i de les entitats locals de més de 50.000 habitants.

d) Els càrrecs d'alta direcció en organitzacions sindicals o empresarials espanyoles.

La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries ha d'elaborar i publicar una llista en la qual s'ha de detallar quin tipus de funcions i llocs determinen la consideració de persona amb responsabilitat pública espanyola.

4. Cap de les categories previstes en els apartats anteriors inclou empleats públics de nivells intermedis o inferiors.

5. En relació amb els clients o titulars reals enumerats en aquest article, els subjectes obligats, a més de les mesures normals de diligència deguda, en tot cas han de:

a) Aplicar procediments adequats de gestió del risc a fi de determinar si el client o el titular real és una persona amb responsabilitat pública. Aquests procediments s'han d'incloure en la política expressa d'admissió de clients a què es refereix l'article 26.

b) Obtenir l'autorització del nivell directiu immediat, com a mínim, per establir o mantenir relacions de negocis.

c) Adoptar mesures adequades a fi de determinar l'origen del patrimoni i dels fons.

d) Portar a terme un seguiment reforçat i permanent de la relació de negocis.

En els procediments interns de l'entitat s'ha de determinar el nivell directiu mínim necessari per a l'autorització d'establir o mantenir relacions de negocis, que es pot adequar en funció del risc de l'operació i del client concret. Només poden tenir assignada aquesta funció les persones que tinguin coneixement suficient del nivell d'exposició del subjecte obligat al risc de blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme i que disposin de la jerarquia suficient per prendre decisions que afectin aquesta exposició.

4. Els subjectes obligats han d'aplicar les mesures que estableix l'apartat anterior als familiars i propparents de les persones amb responsabilitat pública.

Als efectes d'aquest article té la consideració de familiar el cònjuge o la persona lligada de manera estable per una relació d'afectivitat anàloga, així com els pares i fills, i els cònjuges o persones lligades als fills de manera estable per una relació d'afectivitat anàloga.

Es considera propparent qualsevol persona física de la qual sigui notori que tingui la titularitat o el control d'un instrument o persona jurídics conjuntament amb una persona amb responsabilitat pública, o que hi mantingui un altre tipus de relacions empresarials estretes, o que tingui la titularitat o el control d'un instrument o persona jurídics que notòriament s'hagi constituït en benefici d'aquesta.

7. Els subjectes obligats han d'aplicar mesures raonables per determinar si el beneficiari d'una pòlissa d'assegurança de vida i, si s'escau, el titular real del beneficiari, és una persona amb responsabilitat pública amb caràcter previ al pagament de la prestació derivada del contracte o a l'exercici dels drets de rescat, avançament o pignoració conferits per la pòlissa. En aquests casos, els subjectes obligats, a més de les mesures normals de diligència deguda, han de:

- a) Informar al nivell directiu immediat, com a mínim, abans de procedir al pagament, rescat, avançament o pignoració.
- b) Fer un escrutini reforçat de tota la relació de negocis amb el prenedor de la pòlissa.
- c) Dur a terme l'examen especial que preveu l'article 17 als efectes de determinar si és procedent la comunicació per indicati de conformitat amb l'article 18.

8. Sense perjudici del compliment del que estableixen els apartats anteriors, quan, atès que concorren les circumstàncies que preveu l'article 17, sigui procedent l'examen especial, els subjectes obligats han d'adoptar les mesures adequades per apreciar la participació eventual en el fet o l'operació de qui tingui o hagi tingut a Espanya la condició de càrrec públic representatiu o alt càrrec de les administracions públiques, o dels seus familiars o propparents.

9. Sense perjudici del que disposa l'article 11, quan les persones que preveuen els apartats precedents hagin deixat de desenvolupar les seves funcions, els subjectes obligats han de continuar aplicant les mesures que preveu aquest article per un període de dos anys. Transcorregut aquest termini, el subjecte obligat ha d'aplicar mesures de diligència deguda adequades, en funció del risc que pugui seguir presentant el client, i mentre el subjecte obligat no determini que ja no representa un risc específic derivat de la seva antiga condició de persona amb responsabilitat pública.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 25 queda redactat de la manera següent:

«1. Els subjectes obligats han de conservar durant un període de deu anys la documentació en què es formalitzi el compliment de les obligacions establertes aquesta Llei, i després d'aquest període han de procedir a eliminar-la. Transcorreguts cinc anys des de la terminació de la relació de negocis o l'execució de l'operació ocasional, la documentació conservada únicament és accessible pels òrgans de control intern del subjecte obligat, amb inclusió de les unitats tècniques de prevenció, i, si s'escau, els encarregats de la seva defensa legal.

En particular, els subjectes obligats han de conservar per al seu ús en tota investigació o anàlisi, en matèria de possibles casos de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, per part del Servei Executiu de la Comissió o de qualsevol altra autoritat legalment competent:

- a) Còpia dels documents exigibles en aplicació de les mesures de diligència deguda, durant un període de deu anys des de la terminació de la relació de negocis o l'execució de l'operació.
- b) Original o còpia amb força probatòria dels documents o registres que acreditin adequadament les operacions, els intervinents en aquestes i les relacions de negoci, durant un període de deu anys des de l'execució de l'operació o la terminació de la relació de negocis.»

Onze. L'article 26 queda redactat de la manera següent:

«Article 26. *Polítiques i procediments.*

1. Els subjectes obligats han d'aprovar per escrit i aplicaran polítiques i procediments adequats en matèria de diligència deguda, informació, conservació de documents, control intern, avaluació i gestió de riscos, garantia del compliment de

les disposicions pertinents i comunicació, per tal de prevenir i impedir operacions relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

2. Els subjectes obligats han d'aprovar per escrit i aplicar una política expressa d'admissió de clients. Aquesta política ha d'incloure una descripció dels tipus de clients que podrien presentar un risc superior al risc mitjà. La política d'admissió de clients ha de ser gradual, i s'han d'adoptar precaucions reforçades respecte dels clients que presentin un risc superior a la mitjana.

Quan existeixi un òrgan centralitzat de prevenció de les professions col·legiades subjectes a la aquesta Llei, correspon a aquest l'aprovació per escrit de la política expressa d'admissió de clients.

3. Les polítiques i els procediments són aplicables a les sucursals i filials del grup situades en tercers països, sense perjudici de les adaptacions necessàries per al compliment de les normes específiques del país d'acollida, amb les especificacions que es determinin per reglament. En el cas de sucursals i filials del grup en altres estats membres de la Unió Europea, els subjectes obligats han de donar compliment a les obligacions contingudes al país d'acollida. Als efectes de la definició de grup cal atènyer-se al que disposa l'article 42 del Codi de comerç.

4. Sense perjudici de l'aplicació del que disposa aquesta Llei, les entitats espanyoles que operin en un país de la Unió Europea mitjançant agents o altres formes d'establiment permanent diferents d'una sucursal han de complir el que disposa la normativa de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme del país en què operen.

5. Els subjectes obligats han d'aprovar un manual adequat de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, que s'ha de mantenir actualitzat, amb informació completa sobre les mesures de control intern a què es refereixen els apartats anteriors. Per a l'exercici de la seva funció de supervisió i inspecció, el manual ha d'estar a disposició del Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, dels òrgans supervisors de les entitats financeres.

6. El Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, els òrgans supervisors de les entitats financeres, poden proposar al Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries la formulació de requeriments en què s'insti els subjectes obligats a adoptar les mesures correctores oportunes respecte dels seus manuals i procediments interns.

7. Per reglament es poden determinar els subjectes obligats exceptuats del compliment de les obligacions que esmenten els apartats 1, 2 i 5 d'aquest article.»

Dotze. S'afegeix un nou article 26 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 26 bis. *Procediments interns de comunicació d'incompliments potencials.*

1. Els subjectes obligats han d'establir procediments interns perquè els seus empleats, directius o agents puguin comunicar, fins i tot anònimament, informació rellevant sobre possibles incompliments d'aquesta Llei, la seva normativa de desplegament o les polítiques i els procediments implantats per donar-los compliment, comesos en el si del subjecte obligat.

Aquests procediments es poden integrar en els sistemes que hagi pogut establir el subjecte obligat per a la comunicació d'informacions relatives a la comissió d'actes o conductes que puguin ser contraris a la resta de normativa general o sectorial que els sigui aplicable.

2. És aplicable a aquests sistemes i procediments el que disposa la normativa de protecció de dades de caràcter personal per als sistemes d'informació de denúncies internes.

A aquests efectes, es consideren òrgans de control intern i compliment exclusivament els que regula l'article 26 ter.

3. Els subjectes obligats han d'adoptar mesures per garantir que els empleats, directius o agents que informin de les infraccions comeses a l'entitat siguin protegits enfront de represàlies, discriminacions i qualsevol altre tipus de tracte injust.

4. L'obligació d'establiment del procediment de comunicació descrit en els apartats anteriors no substitueix la necessària existència de mecanismes específics i independents de comunicació interna d'operacions sospitoses d'estar vinculades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme per part d'empleats a què es refereix l'article 18.

5. Per reglament es poden determinar els subjectes obligats exceptuats del compliment de l'obligació que preveu aquest article.»

Tretze. S'afegeix un nou article 26 ter, que queda redactat de la manera següent:

«Article 26 ter. *Òrgan de control intern i representant davant el Servei Executiu.*

1. Els subjectes obligats han de designar com a representant davant el Servei Executiu de la Comissió una persona resident a Espanya que exerceixi càrrec d'administració o direcció de la societat.

En els grups que integrin diversos subjectes obligats, el representant és únic i ha d'exercir càrrec d'administració o direcció de la societat dominant del grup.

En el cas d'empresaris o professionals individuals és representant davant el Servei Executiu de la Comissió el titular de l'activitat.

2. Amb les excepcions que es determinin per reglament, la proposta de nomenament del representant, acompanyada d'una descripció detallada de la seva trajectòria professional, s'ha de comunicar al Servei Executiu de la Comissió que, de manera raonada, pot formular objeccions o observacions.

El representant davant el Servei Executiu de la Comissió és responsable del compliment de les obligacions d'informació establertes en aquesta Llei, per a la qual cosa ha de tenir accés sense cap limitació a qualsevol informació que consta en el subjecte obligat així com en qualsevol de les entitats del grup, si s'escau.

3. Els subjectes obligats l'administració central dels quals estigui en un altre Estat membre de la Unió Europea i que operin a Espanya mitjançant agents o altres formes d'establiment permanent diferents de la sucursal han de nomenar un representant resident a Espanya, que té la consideració de punt central de contacte.

Els subjectes obligats que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis també han de designar un representant davant el Servei Executiu de la Comissió, sense que sigui exigible la seva residència a Espanya.

4. Els subjectes obligats han d'establir un òrgan adequat de control intern responsable de l'aplicació de les polítiques i procediments a què es refereix l'article 26.

L'òrgan de control intern, que ha de comptar, si s'escau, amb representació de les diferents àrees de negoci del subjecte obligat, s'ha de reunir, i ha d'estendre acta expressa dels acords adoptats, amb la periodicitat que es determini en el procediment de control intern.

5. Per a l'exercici de les seves funcions el representant davant el Servei Executiu de la Comissió i l'òrgan de control intern han de disposar dels recursos materials, humans i tècnics necessaris.

6. Els òrgans de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme han d'operar, en tot cas, amb separació funcional del departament o unitat d'auditoria interna del subjecte obligat.

7. Per reglament s'han de determinar les categories de subjectes obligats que es puguin exceptuar de l'obligació de constitució d'un òrgan de control intern, i en aquests supòsits les funcions d'aquest les exerceix el representant davant el Servei Executiu de la Comissió.

La norma reglamentària també ha de determinar les categories de subjectes obligats per als quals sigui exigible la constitució d'unitats tècniques per al tractament i l'anàlisi de la informació.»

Catorze. L'apartat 1 de l'article 27 queda redactat de la manera següent:

«1. Mitjançant ordre del ministre Economia i empresa es pot acordar la constitució d'òrgans centralitzats de prevenció de les professions col·legiades subjectes a aquesta Llei.

Els òrgans centralitzats de prevenció tenen per funció la intensificació i canalització de la col·laboració de les professions col·legiades amb les autoritats judicials, policials i administratives responsables de la prevenció i repressió del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, sense perjudici de la responsabilitat directa dels professionals incorporats com a subjectes obligats. El representant de l'òrgan centralitzat de prevenció té la condició de representant dels professionals incorporats als efectes del que disposa l'article 26 ter.»

Quinze. L'apartat 1 de l'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. Les mesures i òrgans de control intern a què es refereixen els articles 26, 26 bis i 26 ter han de ser objecte d'examen anual per un expert extern.

Els resultats de l'examen s'han de consignar en un informe escrit que ha de descriure detalladament les mesures de control intern existents, valorar la seva eficàcia operativa i proposar, si s'escau, eventuais rectificacions o millores. No obstant això, en els dos anys successius a l'emissió de l'informe aquest pot ésser substituït per un informe de seguiment emès per l'expert extern, referit exclusivament a l'adequació de les mesures adoptades pel subjecte obligat per solucionar les deficiències identificades.

Mitjançant ordre del ministre d'Economia i empresa es poden aprovar els models als quals s'han d'ajustar els informes emesos.

L'informe s'ha d'eleva en el termini màxim de tres mesos des de la data d'emissió al Consell d'Administració o, si s'escau, a l'òrgan d'administració o al principal òrgan directiu del subjecte obligat, que ha d'adoptar les mesures necessàries per solucionar les deficiències identificades.»

Setze. L'article 30 queda redactat de la manera següent:

«Article 30. *Protecció i idoneïtat d'empleats, directius i agents.*

1. Els subjectes obligats han d'adoptar les mesures adequades per mantenir la confidencialitat sobre la identitat dels empleats, directius o agents que hagin fet una comunicació d'operativa que presenti indicis o la certesa que està relacionada amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme als òrgans de control intern.

El representant a què es refereix l'article 26 ter és la persona que ha de comparèixer en tota classe de procediments administratius o judicials en relació amb les dades recollides en les comunicacions al Servei Executiu de la Comissió o qualsevol altra informació complementària que es pugui referir a aquelles quan es consideri imprescindible obtenir l'aclariment, complement o confirmació del mateix subjecte obligat.

2. Els subjectes obligats han d'establir per escrit i aplicar polítiques i procediments adequats per assegurar alts estàndards ètics en la contractació d'empleats, directius i agents.

3. Totes les autoritats o funcionaris han de prendre les mesures apropiades a fi de protegir davant de qualsevol amenaça o acció hostil els empleats, directius o agents dels subjectes obligats que portin a terme aquestes comunicacions, i són aplicables les mesures de protecció que estableix l'article 65.1.»

Disset. L'apartat 4 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«4. L'accés a les dades a les quals es refereix aquest precepte ha de quedar limitat als òrgans de control intern que preveu l'article 26 ter, amb inclusió de les unitats tècniques que constitueixin els subjectes obligats.»

Divuit. L'article 38 queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Comerç de béns.*

Sense perjudici de les limitacions de pagaments en efectiu que estableix l'article 7.u de la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau, les persones físiques o jurídiques que comerciïn professionalment amb béns queden subjectes a les obligacions que estableixen els articles 3, 17, 18, 19, 21, 24 i 25 respecte de les transaccions en què els cobraments o pagaments els efectuïn persones físiques no residents amb els mitjans de pagament a què es refereix l'article 34.2 d'aquesta Llei i per un import superior a 10.000 euros, ja es realitzin en una o en diverses operacions entre les quals sembli existir algun tipus de relació.

En funció d'una anàlisi del risc es poden estendre per reglament respecte de les referides transaccions totes o algunes de les obligacions restants que estableix aquesta Llei.»

Dinou. L'article 47 queda redactat de la manera següent:

«Article 47. *Supervisió i inspecció.*

1. El Servei Executiu de la Comissió ha de supervisar el compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei, i ajustar la seva actuació, respecte de les entitats financeres, als convenis subscrits a l'empara de l'article 44.

La supervisió es pot estendre als subjectes que han estat objecte d'una exempció de conformitat amb el que preveu l'article 2.3 d'aquesta Llei, als efectes de determinar que aquestes exempcions no han estat utilitzades de manera abusiva.

En tot cas, el Servei Executiu de la Comissió pot practicar respecte de qualssevol subjectes obligats bé individualment, bé respecte dels seus grups, les actuacions inspectores necessàries per comprovar el compliment de les obligacions relacionades amb les funcions que té assignades. En el supòsit de grups que incloguin filials i sucursals a l'estranger, el Servei Executiu de la Comissió pot supervisar la idoneïtat de les polítiques i els procediments aplicats per la matriu a les seves filials i sucursals.

2. Les actuacions inspectores del Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, les dels òrgans supervisors de les entitats financeres, han de ser objecte d'un pla anual orientatiu que ha d'aprovar la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, sense perjudici que el Comitè Permanent pugui acordar motivadament la realització d'actuacions inspectores addicionals.

El Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, els òrgans supervisors de les entitats financeres, han d'informar motivadament la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries amb caràcter anual de les actuacions que, incloses en el Pla de l'exercici anterior, no s'hagin pogut dur a terme, si s'escau.

3. L'acció supervisora i els plans anuals aprovats s'han d'elaborar amb un enfocament basat en el risc supervisor, que ha de determinar el tipus, la intensitat i la periodicitat de la supervisió.

El perfil de risc de les entitats obligades, inclosos els riscos d'incompliment, s'ha de revisar periòdicament, i en tot cas quan es produeixin esdeveniments o novetats importants en la gestió i el funcionament.

El procés supervisor pot incloure la revisió de les anàlisis de risc efectuades pels subjectes obligats i l'adequació de les polítiques internes, els controls i els procediments als resultats d'aquesta anàlisi.

4. Els subjectes obligats, els seus empleats, directius i agents, han de prestar la màxima col·laboració al personal del Servei Executiu de la Comissió, i han de facilitar sense cap restricció tota la informació o documentació se'ls requereixi, inclosos llibres, assentaments comptables, registres, programes informàtics, arxius en suport magnètic, comunicacions internes, actes, declaracions oficials, i qualssevol altres relacionats amb les matèries subjectes a inspecció.

5. El Servei Executiu de la Comissió, o els òrgans supervisors a què es refereix l'article 44, han de remetre l'informe d'inspecció corresponent a la Secretaria de la Comissió, que ha de proposar el que sigui procedent al Comitè Permanent. Així mateix, el Servei Executiu de la Comissió, o els òrgans supervisors a què es refereix l'article 44, poden proposar al Comitè Permanent l'adopció de requeriments en què s'insti el subjecte obligat a adoptar les mesures correctores que es considerin necessàries.

6. Els informes d'inspecció del Servei Executiu de la Comissió o dels òrgans supervisors han de tenir valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels seus drets o interessos puguin aportar els interessats.

7. El Servei Executiu de la Comissió ha de notificar al subjecte obligat les conclusions de la inspecció en el termini màxim d'un any comptat des del compliment íntegre per part del subjecte obligat del primer requeriment d'informació. El termini es pot ampliar en sis mesos addicionals per acord motivat del director del Servei Executiu quan la inspecció sigui particularment complexa o la seva prolongació sigui imputable al subjecte obligat.»

Vint. L'article 48 queda redactat de la manera següent:

«Article 48. *Règim de col·laboració.*

1. Tota autoritat o funcionari que descobreixi fets que puguin constituir indici o prova de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, ja sigui durant les inspeccions efectuades a les entitats objecte de supervisió, o de qualsevol altra manera, ha d'informar-ne el Servei Executiu de la Comissió. Sense perjudici de la possible responsabilitat penal, l'incompliment d'aquesta obligació pels funcionaris públics que no siguin subjectes obligats conforme a l'article 2 se sanciona disciplinàriament d'acord amb la legislació específica que els sigui aplicable. L'obligació assenyalada en aquest apartat s'estén igualment a la informació que la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o els seus òrgans de suport requereixin en l'exercici de les seves competències.

2. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la Direcció General dels Registres i del Notariat, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, els col·legis professionals i els òrgans estatals o autonòmics competents, segons correspongui, han d'informar raonadament la Secretaria de la Comissió quan en l'exercici de la seva labor inspectora o supervisora apreciïn possibles infraccions de les obligacions que estableix aquesta Llei.

3. Els òrgans judicials, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal, han de remetre testimoni a la Secretaria de la Comissió quan en el curs del procés apreciïn indicis d'incompliment d'aquesta Llei que no siguin constitutius de delictes.

4. Quan exerceixi les seves funcions en relació amb entitats financeres sotmeses a legislació especial, el Servei Executiu de la Comissió pot obtenir del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, segons correspongui, tota la informació i col·laboració precises per portar-les a terme.

5. Sense perjudici del que disposa l'apartat 4, el Servei Executiu de la Comissió ha de tenir accés directe a la informació estadística sobre moviments de capitals i transaccions econòmiques amb l'exterior comunicada al Banc d'Espanya d'acord amb el que disposa la legislació aplicable a aquestes operacions. Així mateix, les entitats gestores i la Tresoreria General de la Seguretat Social han de cedir les dades de caràcter personal i la informació que hagin obtingut en l'exercici de les seves funcions a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, a requeriment del seu Servei Executiu, en l'exercici de les competències que aquesta Llei li atribueix.»

Vint-i-u. S'afegeix un nou article 48 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 48 bis. *Cooperació internacional.*

1. La Secretaria de la Comissió, el Servei Executiu de la Comissió o els òrgans supervisors a què es refereix l'article 44 han de cooperar per iniciativa pròpia o amb sol·licitud prèvia, amb altres autoritats competents de la Unió Europea sempre que sigui necessari per portar a terme les funcions establertes en aquesta Llei, fent ús, amb aquesta finalitat, de totes les facultats que aquesta els atribueix. En el marc d'aquesta cooperació s'ha de facilitar a les Autoritats Europees de Supervisió la informació necessària per permetre'ls portar a terme les seves obligacions en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

2. En el cas d'autoritats competents de tercers països no membres de la Unió Europea, la cooperació i l'intercanvi d'informació es condiciona al que disposen els convenis i tractats internacionals o, si s'escau, al principi general de reciprocitat, així com a la submissió de les esmentades autoritats estrangeres a les mateixes obligacions de secret professional que regeixen per a les espanyoles.

3. L'intercanvi d'informació del Servei Executiu de la Comissió amb Unitats d'Intel·ligència Financera d'Estats de la Unió Europea s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposen els articles 51 a 57 de la Directiva 2015/849, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig de 2015, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per a la prevenció del blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

4. L'intercanvi d'informació del Servei Executiu de la Comissió amb Unitats d'Intel·ligència Financera de tercers països no membres de la Unió Europea s'ha de fer d'acord amb els principis del Grup Egmont o en els termes del memoràndum d'entesa corresponent. Els memoràndums d'entesa amb Unitats d'Intel·ligència Financera els ha de subscriure el director del Servei Executiu, prèvia autorització de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, i ha de comptar amb l'informe favorable previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

5. La Secretaria de la Comissió, el Servei Executiu de la Comissió o els òrgans supervisors a què es refereix l'article 44 poden utilitzar la informació rebuda únicament per als fins per als quals les autoritats cedents hagin donat el seu consentiment. Aquesta informació no s'ha de transmetre a altres organismes o persones físiques i jurídiques sense el consentiment exprés de les autoritats competents que l'hagin divulgat.

6. A requeriment de la Unitat d'Intel·ligència Financera d'un altre Estat membre de la Unió Europea, el Servei Executiu de la Comissió està facultat per suspendre una transacció en curs, quan concorrin indicis de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme a fi que per part de la Unitat d'Intel·ligència Financera requeridora es procedeixi a analitzar la transacció, confirmar la sospita i comunicar els resultats de l'anàlisi a les autoritats competents. En els casos de suspensió per indicis de finançament de terrorisme, ha d'informar la Secretaria de la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme quan hi hagi l'autorització prèvia de la Unitat d'Intel·ligència Financera requeridora.

La suspensió s'ha d'acordar sota la responsabilitat de la Unitat d'Intel·ligència Financera requeridora i és efectiva per un període màxim d'un mes. Transcorregut aquest termini, cessa la suspensió llevat que sigui ratificada o prorrogada judicialment a sol·licitud del Ministeri Fiscal.»

Vint-i-dos. Les lletres e) a g) de l'apartat 1 de l'article 51 queden redactades de la manera següent:

«e) L'incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures correctores comunicades per requeriment del Comitè Permanent a les quals s'al·ludeix en els articles 26.5, 31.2, 44.2 i 47.5 quan concorri una voluntat deliberadament rebel al compliment.

f) La comissió d'una infracció greu quan durant els cinc anys anteriors hagi estat imposada al subjecte obligat sanció ferma en via administrativa pel mateix tipus d'infracció.

g) L'incompliment de les mesures de suspensió acordades pel Servei Executiu de la Comissió de conformitat amb l'article 48 bis.6.»

Vint-i-tres. La lletres m) a w) de l'apartat 1 de l'article 52 queden redactades de la manera següent:

«m) L'incompliment de l'obligació d'aprovar per escrit i aplicar polítiques i procediments adequats de control intern, en els termes de l'article 26, inclosa l'aprovació per escrit i aplicació d'una política expressa d'admissió de clients.

n) L'incompliment de l'obligació de comunicar al Servei Executiu de la Comissió la proposta de nomenament del representant del subjecte obligat, o la negativa a atendre les objeccions o observacions formulats, en els termes de l'article 26 ter.

ñ) L'incompliment de l'obligació d'establir òrgans adequats de control intern, amb inclusió, si s'escau, de les unitats tècniques, que operin en els termes que preveu l'article 26 ter.

o) L'incompliment de l'obligació de dotar el representant davant el Servei Executiu de la Comissió i a l'òrgan de control intern dels recursos materials, humans i tècnics necessaris per a l'exercici de les seves funcions.

p) L'incompliment de l'obligació d'aprovar i mantenir a disposició del Servei Executiu de la Comissió un manual adequat i actualitzat de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, en els termes de l'article 26.5.

q) L'incompliment de l'obligació d'examen extern, en els termes de l'article 28.

r) L'incompliment de l'obligació de formació d'empleats, en els termes de l'article 29.

s) L'incompliment de l'obligació d'adoptar per part del subjecte obligat les mesures adequades per mantenir la confidencialitat sobre la identitat dels empleats, directius o agents que hagin realitzat una comunicació als òrgans de control intern, en els termes de l'article 30.1.

t) L'incompliment de l'obligació d'aplicar respecte de les sucursals i filials amb participació majoritària situades en tercers països les mesures que preveu l'article 31.

u) L'incompliment de l'obligació d'aplicar sancions o contramesures financeres internacionals, en els termes de l'article 42.

v) L'incompliment de l'obligació que estableix l'article 43 de declarar l'obertura o cancel·lació de comptes corrents, comptes d'estalvi, comptes de valors i dipòsits a termini.

w) L'incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures correctores comunicades per requeriment del Comitè Permanent a les quals s'al·ludeix en els articles 26.5, 31.2, 44.2 i 47.5 quan no concorri una voluntat deliberadament rebel al compliment.»

Vint-i-quatre. L'apartat 5 de l'article 52 queda redactat de la manera següent:

«5. Constitueixen infraccions greus de la present llei l'incompliment de les obligacions que estableixen els articles 4 a 14 i 16 del Reglament (UE) 2015/847 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig de 2015, relatiu a la informació que acompanya les transferències de fons i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1781/2006.»

Vint-i-cinc. L'article 56 queda redactat de la manera següent:

«Article 56. Sancions per infraccions molt greus.

1. Per la comissió d'infraccions molt greus es poden imposar les sancions següents:

a) Multa l'import mínim de la qual és de 150.000 euros i l'import màxim de la qual ascendeix fins a la més gran de les xifres següents: el 10 per cent del volum de negocis anual total del subjecte obligat, el doble del contingut econòmic de l'operació, el quíntuple de l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan aquests beneficis es puguin determinar, o 10.000.000 euros.

b) Amonestació pública.

c) Si es tracta d'entitats subjectes a autorització administrativa per operar, la suspensió temporal o revocació d'aquesta.

La sanció que preveu la lletra a), que és obligatòria en tot cas, s'ha d'imposar simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres b) o c).

2. Si el subjecte obligat sancionat és una empresa matriu o una filial d'una empresa matriu que hagi d'establir comptes financers consolidats de conformitat amb l'article 22 de la Directiva 2013/34/UE, el volum de negocis total a considerar per calcular la sanció màxima a imposar és el volum de negocis anual total o el tipus d'ingrés corresponent, d'acord amb les directives sobre comptabilitat pertinents, segons el compte consolidat més recent disponible, aprovat per l'òrgan de gestió de l'empresa matriu.

3. A més de la sanció que correspongui imposar al subjecte obligat per la comissió d'infraccions molt greus, es poden imposar una o diverses de les següents sancions als qui, exercint-hi càrrecs d'administració o direcció, siguin responsables de la infracció:

a) Multa a cadascun per un import d'entre 60.000 i 10.000.000 euros.

b) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de les subjectes a aquesta Llei per un termini màxim de deu anys.

c) Amonestació pública.

La sanció que preveu la lletra a), que ha de ser obligatòria en tot cas, es pot aplicar simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres b) o c).

4. En tots els casos, les sancions imposades han d'anar acompanyades d'un requeriment a l'infractor perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

5. Acordada la imposició d'una sanció d'amonestació pública, quan es determini que aquella pugui perjudicar una investigació en marxa o posar en perill l'estabilitat dels mercats financers, l'autoritat competent per resoldre pot:

a) endarrerir la publicació fins al moment en què cessin els motius que van justificar la suspensió;

b) acordar la no publicació de la sanció de manera definitiva, quan l'estabilitat dels mercats financers no es pugui garantir.»

Vint-i-sis. L'article 57 queda redactat de la manera següent:

«Article 57. Sancions per infraccions greus.

1. Per la comissió d'infraccions greus es poden imposar les sancions següents:

a) Multa l'import mínim de la qual és de 60.000 euros i l'import màxim de la qual pot ascendir fins a la més gran de les xifres següents: el 10 per cent del volum de negocis anual total del subjecte obligat, el tant del contingut econòmic de l'operació, més un 50 per cent, el triple de l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan aquests beneficis es puguin determinar, o 5.000.000 euros. Als efectes del càlcul del volum de negocis anual, és aplicable el que disposa l'article 56.2.

b) Amonestació pública.

c) Amonestació privada.

d) Si es tracta d'entitats subjectes a autorització administrativa per operar, la suspensió temporal d'aquesta.

La sanció prevista a la lletra a), que ha de ser obligatòria en tot cas, s'ha d'imposar simultàniament amb una de les previstes a les lletres b) a d).

2. A més de la sanció que correspongui imposar al subjecte obligat per la comissió d'infraccions greus, es poden imposar les següents sancions als qui, exercint-hi càrrecs d'administració o direcció, o la funció d'expert extern, siguin responsables de la infracció:

a) Multa a cadascun per un import mínim de 3.000 euros i màxim de fins a 5.000.000 euros.

b) Amonestació pública.

c) Amonestació privada.

d) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de les subjectes a aquesta Llei per un termini màxim de cinc anys.

La sanció prevista a la lletra a), que és obligatòria en tot cas, s'ha d'imposar simultàniament amb alguna de les previstes a les lletres b) a d).

3. En el cas d'incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article 34 s'han d'imposar les sancions següents:

a) Multa, l'import mínim de la qual és de 600 euros i l'import màxim de la qual pot ascendir fins al 50 per cent del valor dels mitjans de pagament emprats.

b) Amonestació pública.

c) Amonestació privada.

La sanció prevista a la lletra a), que ha de ser obligatòria en tot cas, s'ha d'imposar simultàniament amb una de les previstes a les lletres b) o c).

4. En tots els casos, les sancions imposades han d'anar acompanyades d'un requeriment a l'infractor perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

5. Acordada la imposició d'una sanció d'amonestació pública, quan es determini que aquella pugui perjudicar una investigació en marxa o posar en perill l'estabilitat dels mercats financers, l'autoritat competent per resoldre pot:

a) endarrerir la publicació fins al moment en què cessin els motius que van justificar la suspensió;

b) acordar la no publicació de la sanció de manera definitiva, quan l'estabilitat dels mercats financers no es pugui garantir.»

Vint-i-set. L'article 58 queda redactat de la manera següent:

«Article 58. Sancions per infraccions lleus.

Per la comissió d'infraccions lleus es poden imposar les sancions següents:

- a) Amonestació privada.
- b) Multa per un import de fins a 60.000 euros.

Aquestes sancions poden anar acompanyades d'un requeriment a l'infractor perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.»

Vint-i-vuit. L'article 59 queda redactat de la manera següent:

«Article 59. *Graduació de les sancions.*

1. Les sancions es graduen atenent les circumstàncies següents:

- a) La quantia de les operacions afectades per l'incompliment.
- b) Els beneficis obtinguts com a conseqüència de les omissions o els actes constitutius de la infracció.
- c) La circumstància d'haver procedit o no a l'esmena de la infracció per pròpia iniciativa.
- d) Les sancions fermes en via administrativa per infraccions de diferent tipus imposades al subjecte obligat en els últims cinc anys d'acord amb aquesta Llei.
- e) El grau de responsabilitat o intencionalitat en els fets que concorri en el subjecte obligat.
- f) La gravetat i durada de la infracció.
- g) Les pèrdues per a tercers causades per l'incompliment.
- h) La capacitat econòmica de l'inculpat, quan la sanció sigui de multa.
- i) El nivell de cooperació de l'inculpat amb les autoritats competents.

En tot cas, s'ha de graduar la sanció de manera que la comissió de les infraccions no resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

2. Per determinar la sanció aplicable d'entre les previstes en els articles 56.3, 57.2 i 58, cal prendre en consideració les circumstàncies següents:

- a) El grau de responsabilitat o intencionalitat en els fets que concorri en l'interessat.
- b) La conducta anterior de l'interessat, a l'entitat inculpada o en una altra, en relació amb les exigències que preveu aquesta Llei.
- c) El caràcter de la representació que l'interessat posseeixi.
- d) La capacitat econòmica de l'interessat, quan la sanció sigui multa.
- e) Els beneficis obtinguts com a conseqüència de les omissions o els actes constitutius de la infracció.
- f) Les pèrdues per a tercers causades per l'incompliment.
- g) El nivell de cooperació de l'inculpat amb les autoritats competents.

3. Per determinar la sanció aplicable per incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article 34, es consideren agreujants les circumstàncies següents:

- a) La notòria quantia del moviment; es considera en tot cas com a tal la que duplicui el límit de declaració.
- b) La falta d'acreditació de l'origen lícit dels mitjans de pagament.
- c) La incoherència entre l'activitat desenvolupada per l'interessat i la quantia del moviment.
- d) La circumstància que els mitjans de pagament es trobin en un lloc o situació que mostri una clara intenció d'ocultar-los.
- e) Les sancions fermes en via administrativa per incompliment de l'obligació de declaració imposades a l'interessat en els últims cinc anys.
- f) El grau d'intencionalitat en els fets que concorri en l'interessat.»

Vint-i-nou. Els apartats 5 i 6 i el nou apartat 7 de l'article 61 queden redactats de la manera següent:

«5. L'execució de les resolucions sancionadores fermes en via administrativa correspon a la Secretaria de la Comissió.

La sanció d'amonestació pública, una vegada sigui ferma en via administrativa, s'ha d'executar en la forma que estableixi la resolució, i en tot cas s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i a la pàgina web de la Comissió, on ha d'estar disponible durant el termini de cinc anys. En el supòsit en què la sanció publicada hagi estat recorreguda en via jurisdiccional, s'ha de publicar, sense demora, informació sobre l'estat de tramitació del recurs i el seu resultat.

6. En els supòsits en què la resolució de l'expedient sancionador no acordi la imposició d'una sanció d'amonestació pública, la Secretaria de la Comissió ha de publicar a la pàgina web de la Comissió les sancions fermes en via administrativa imposades per la comissió d'infraccions tipificades en els articles 51 i 52, a excepció de les tipificades a l'apartat 3.a), i ha d'indicar el tipus i la naturalesa de la infracció comesa i la sanció o sancions imposades per cadascuna de les infraccions comeses, però sense identificar l'entitat, la persona o les persones responsables de la infracció. Aquesta informació ha d'estar disponible a la web de la Comissió per un termini de cinc anys.

7. La Secretaria de la Comissió ha d'informar les Autoritats Europees de Supervisió de totes les sancions imposades a les entitats de crèdit i financeres, inclòs qualsevol recurs que s'hagi pogut interposar contra aquestes i el seu resultat.»

Trenta. S'afegeix un nou article 63, que queda redactat de la manera següent:

«Article 63. *Comunicació d'infraccions.*

1. Els empleats, directius i agents dels subjectes obligats que coneguin fets o situacions que puguin ser constitutius d'infraccions previstes en aquesta Llei, els poden assabentar del Servei Executiu de la Comissió.

2. Les comunicacions s'han de remetre al Servei Executiu de la Comissió per escrit i han d'incorporar tots els documents i les informacions sobre els fets denunciats que permetin justificar la denúncia. Mitjançant ordre del ministre d'Economia i empresa s'ha d'aprovar el model de comunicació i s'han d'establir les característiques i els requisits del canal de recepció de comunicacions, a fi d'assegurar-ne la confidencialitat i seguretat.

3. Els programes de formació de les entitats han d'incloure la informació sobre l'existència d'aquests mecanismes.»

Trenta-u. S'afegeix un nou article 64, que queda redactat de la manera següent:

«Article 64. *Tractament de les comunicacions.*

1. El Servei Executiu de la Comissió ha de determinar si existeix o no sospita fundada d'infracció en les comunicacions rebudes de conformitat amb l'article 63. Si no existeix sospita fundada o quan no es concretin suficientment els fets o les persones responsables de la infracció, ha de requerir la persona comunicant perquè aclareixi el contingut de la comunicació realitzada, o el complementi amb nova informació, i ha de concedir un termini per fer-ho no inferior a 15 dies. Transcorregut el termini fixat per a l'aclariment o l'aportació de nova informació, sense que es pugui determinar cap sospita fundada, s'ha de procedir a l'arxivament de la comunicació.

2. Les comunicacions rebudes no tenen valor probatori i no es poden incorporar directament al procediment administratiu. Si hi ha indicis suficients de veracitat en els fets imputats i aquests són desconeguts per a l'Administració, el

Servei Executiu de la Comissió, o els supervisors de les entitats financeres, en cas de conveni dels que preveu l'article 44. 2 m) de la Llei, poden:

- a) Utilitzar la informació obtinguda per a la definició del nou pla d'inspecció.
- b) Realitzar actuacions addicionals d'inspecció, que es poden portar a terme de manera independent o incardinar-se en les accions de supervisió planificades en el context del desenvolupament del pla anual d'inspecció aprovat.

3. Els resultats de les actuacions d'inspecció portades a terme pel Servei Executiu de la Comissió s'han de remetre a la Secretaria de la Comissió, que les ha d'eleva a la consideració del Comitè Permanent. Quan les actuacions de comprovació posin de manifest la possible existència d'un il·lícit penal, la informació s'ha de remetre al Ministeri Fiscal per a la seva investigació.»

Trenta-dos. S'afegeix un nou article 65, que queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Protecció de les persones.*

1. Les comunicacions fetes a l'empara de l'article 63:

- a) no constitueixen violació o incompliment de les restriccions sobre divulgació d'informació imposades per via contractual o per qualsevol disposició legal, reglamentària o administrativa que puguin afectar la persona comunicant, les persones que hi estan estretament vinculades, les societats que administri o de les quals sigui titular real;
- b) no constitueixen infracció de cap tipus en l'àmbit de la normativa laboral per part de la persona comunicant, ni en pot derivar tracte injust o discriminatori per part de l'ocupador;
- c) no generen cap dret de compensació o indemnització a favor de l'empresa a la qual presta serveis la persona comunicant o d'un tercer.

2. El Servei Executiu de la Comissió ha d'informar dels diferents mecanismes legals que la normativa en vigor habilita per a la garantia d'aquests drets.

3. Les comunicacions tenen caràcter confidencial, i el Servei Executiu de la Comissió no pot revelar les dades identificatives de les persones que les hagin efectuat. En cas que, com a conseqüència de la comunicació feta, s'iniciï un expedient sancionador contra una persona física o jurídica, no s'han d'incloure en cap cas les dades de la persona que va portar a terme la comunicació.

4. La comunicació feta a l'empara del que preveu l'article 63 no confereix per si sola la condició d'interessat en el procediment administratiu que es pugui iniciar contra l'infractor.»

Trenta-tres. La disposició addicional única es modifica de la manera següent:

«Disposició addicional única. *Registre de prestadors de serveis a societats i fideïcomisos.*

1. Les persones físiques o jurídiques que de manera empresarial o professional prestin tots o algun dels serveis que descriu l'article 2.1.o) d'aquesta Llei, prèviament a l'inici de les seves activitats, s'han d'inscriure de manera obligatòria en el Registre Mercantil competent per raó del seu domicili.

2. Si es tracta de persones físiques empresaris, o de persones jurídiques, sigui quina sigui la seva classe i llevat que existeixi una norma específicament aplicable, s'han d'inscriure d'acord amb el que estableix el Reglament del Registre Mercantil. Si es tracta de persones físiques professionals, la inscripció s'ha de practicar exclusivament de manera telemàtica amb base en un formulari preestablert aprovat per ordre del ministre de Justícia.

3. En el cas de persones jurídiques, si no ho estableix la seva norma reguladora, qualsevol canvi d'administradors, així com qualsevol modificació del contracte social, també han de ser objecte d'inscripció en el Registre Mercantil.

4. Les persones físiques o jurídiques que a la data d'entrada en vigor d'aquesta disposició addicional estiguin duent a terme alguna o algunes de les activitats compreses a l'article 2.1.o) de la Llei, i no hi constin inscrites, s'hi han d'inscriure, en el termini d'un any, de conformitat amb l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional. Igualment, les persones físiques o jurídiques que ja constin inscrites en el Registre Mercantil, en el mateix termini, han de presentar en el registre una manifestació que estan sotmeses, com a subjectes obligats, a les normes que estableix aquesta Llei. Les persones jurídiques a més han de presentar una manifestació dels qui siguin els seus titulars reals en el sentit determinat per l'article 4.2 b) i c) d'aquesta Llei. Aquestes manifestacions s'han de fer constar per nota marginal i han de ser actualitzades en cas de canvi en aquesta titularitat real.

5. Les persones físiques i jurídiques prestadores de serveis a societats, si no ho disposen les seves normes reguladores, estan subjectes a l'obligació de dipositar els seus comptes anuals en el Registre Mercantil en la forma i amb els efectes que estableixen els articles 279 a 284 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. També li són aplicables els articles 365 i següents del Reglament del Registre Mercantil aprovat pel Reial decret 1784/1996, de 19 de juliol. S'exclouen d'aquesta obligació de dipòsit de comptes anuals els prestadors de serveis a societats que siguin persones físiques professionals.

6. La falta d'inscripció de les persones físiques o jurídiques que es dediquin a les activitats a què es refereix l'article 2.1.o) d'aquesta Llei, o la falta de manifestació de submissió a aquesta o de la titularitat real en el cas de persones jurídiques, té la consideració d'infracció lleu a què es refereix l'article 53. El procediment sancionador és el que estableix l'article 61.

7. Les persones físiques o jurídiques a les quals els sigui aplicable aquesta disposició addicional, amb l'excepció de les persones físiques professionals, cada exercici, juntament amb el dipòsit dels seus comptes anuals en el Registre Mercantil competent, han d'adjuntar un document per al seu dipòsit del qual resultin els dades següents:

- a) Els tipus de serveis prestats d'entre els compresos a l'article 2.1.o) d'aquesta Llei.
- b) Àmbit territorial on opera, amb indicació del municipi o municipis i províncies.
- c) Prestació d'aquest tipus de serveis a no residents en l'exercici de què es tracti.
- d) Volum facturat pels serveis especificats a l'apartat a) en l'exercici i en el precedent, si l'activitat de prestadors de servei a societats no és única i exclusiva. Si no es pot quantificar s'ha d'indicar expressament.
- e) Nombre d'operacions efectuades de les que comprèn l'esmentat article 2.1.o), distingint la seva classe o naturalesa. Si no s'ha fet cap operació, s'ha d'indicar expressament.
- f) Si s'escau, titular real si hi ha modificació d'aquest respecte del que ja consti en el Registre, en el sentit indicat a l'apartat 4.

8. Les persones físiques professionals estan obligades a dipositar el document assenyalat a l'apartat anterior en el Registre Mercantil on constin inscrites a excepció de la menció assenyalada a l'apartat f). El dipòsit s'ha d'efectuar dins dels tres primers mesos de cada any, i s'ha de fer de manera exclusivament telemàtica d'acord amb el formulari preestablert per ordre del Ministeri de Justícia. En l'Ordre aprovatòria del model s'han d'establir les mesures que es considerin necessàries per garantir la seguretat de la comunicació indicada. La falta de dipòsit d'aquest

document té la consideració d'infracció lleu als efectes del que estableix l'article 53 d'aquesta Llei i pot ser sancionada en la forma que estableix l'article 58.

9. S'autoritza el Ministeri de Justícia perquè per mitjà de la Direcció General dels Registres i del Notariat dicti les ordres, instruccions o resolucions que siguin necessàries per al desplegament del que disposa aquesta disposició addicional.»

Trenta-quatre. La disposició final quarta de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, es modifica de la manera següent:

«Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1. 6a 11a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat les competències en matèria de legislació mercantil, de bases de l'ordenació de crèdit i de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.»

TÍTOL III

Transposició de directiva de la Unió Europea en matèria de requisits d'entrada i residència de nacionals de països tercers amb fins de recerca, estudis, pràctiques, voluntariat, programes d'intercanvi d'alumnes o projectes educatius i col·locació au pair

Article tercer. *Modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.*

La Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 72 queda redactat de la manera següent:

«Article 72. *Formació, recerca, desenvolupament i innovació.*

1. Els estrangers que vulguin entrar a Espanya, o que siguin titulars d'una autorització d'estada i residència i vulguin fer activitats de formació, recerca, desenvolupament i innovació en entitats públiques o privades, han d'estar proveïts del visat corresponent o d'una autorització de residència per a formació o recerca que tingui validesa en tot el territori nacional, en els casos següents:

a) El personal investigador al qual es refereixen l'article 13 i la disposició addicional primera de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació.

b) El personal científic i tècnic que porti a terme tasques de recerca científica, desenvolupament i innovació tecnològica, en entitats empresarials o centres de R+D+I establerts a Espanya.

c) Els investigadors acollits en el marc d'un conveni per organismes de recerca públics o privats.

d) Els professors contractats per universitats, òrgans o centres d'educació superior i recerca, o escoles de negocis establerts a Espanya.

2. L'autorització de residència per a recerca té dues modalitats:

a) Autorització de residència per a recerca UE. Aquesta autorització és procedent en el supòsit d'estrangers inclosos en el primer apartat d'aquest article que siguin titulars d'un doctorat o d'una qualificació d'educació superior adequada que els permeti accedir a programes de doctorat, i hagin estat seleccionats per l'entitat de recerca amb la finalitat de dur a terme una activitat investigadora.

A més dels requisits generals de l'article 62, el sol·licitant d'una autorització de residència per a recerca UE ha de presentar un conveni d'acollida o contracte de treball, que, sense perjudici dels requisits propis de la modalitat contractual de què es tracti, ha d'incloure els elements següents:

- 1r El títol o propòsit de l'activitat de recerca o l'àmbit de recerca.
- 2n El compromís, per part de l'estranger, de tractar de completar l'activitat de recerca.
- 3r El compromís, per part de l'entitat de recerca, d'acollir l'estranger amb la finalitat de completar l'activitat de recerca.
- 4t La data inicial i final de l'activitat de recerca o la seva durada estimada.
- 5è Informació, si s'escau, sobre la mobilitat prevista en altres estats membres.

Als efectes de sol·licitar aquesta autorització, les cartes d'invitació expressament acceptades per l'investigador poden ser considerades convenis quan compleixin l'esmentat contingut mínim.

b) Autorització de residència per a investigació nacional. Aquesta autorització és procedent en el supòsit d'estrangers inclosos en el primer apartat d'aquest article no previstos a l'apartat 2.a).

3. El període de validesa d'una autorització de residència per a recerca és de dos anys o igual a la durada del conveni d'acollida o contracte, en cas que aquest sigui inferior. Una vegada complert el termini esmentat poden sol·licitar la renovació de l'autorització de residència per períodes successius de dos anys sempre que es mantinguin les condicions que van generar el dret d'acord amb el que preveu l'article 76.2.

4. L'autorització de residència per a recerca UE habilita a impartir classes relacionades amb l'activitat investigadora, a més de l'activitat investigadora, sense perjudici de la necessitat de complir requisits específics d'acord amb la normativa sectorial corresponent.

5. Els titulars d'una autorització de residència per a recerca UE, expedida per Espanya, poden entrar, residir i dur a terme una recerca en un o diversos estats membres i ser acompanyats pels familiars que defineix l'article 62.4, prèvia comunicació o sol·licitud d'autorització, si s'escau, a les autoritats dels Estats esmentats d'acord amb la seva normativa en aplicació de la Directiva (UE) 2016/801 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, relativa als requisits d'entrada i residència dels nacionals de països tercers amb fins de recerca, estudis, pràctiques, voluntariat, programes d'intercanvi d'alumnes o projectes educatius i col·locació *au pair*.

6. Les entitats establertes en altres estats membres de la Unió poden desplaçar a Espanya, prèvia comunicació a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics, els estrangers titulars d'una autorització de residència per a recerca UE expedida en l'Estat esmentat, durant la validesa de l'autorització esmentada, als quals poden acompanyar els membres de la seva família. Aquesta comunicació s'ha d'efectuar quan es presenti la sol·licitud d'autorització en el primer Estat o, una vegada admès l'investigador en aquest primer Estat, tan aviat com es tingui coneixement del projecte de mobilitat.

En la comunicació s'ha d'incloure el document de viatge vàlid i l'autorització vàlida expedida pel primer Estat membre, que ha de comprendre el període de mobilitat. A més, la comunicació ha d'incloure:

- a) El conveni d'acollida o contracte subscrit en el primer Estat membre així com la durada prevista i les dates estimades de la mobilitat.
- b) La prova que l'investigador disposa d'una assegurança mèdica i recursos econòmics suficients, per a si i els membres de la família, si s'escau, d'acord amb el que preveu l'article 62.3 d'aquesta Llei.

7. La Direcció General de Migracions es pot oposar, de manera motivada, a la mobilitat de l'investigador en el termini de 30 dies a partir de la data de recepció de la comunicació completa en els supòsits següents:

- a) Quan no es compleixin les condicions previstes a l'apartat anterior.
- b) Quan els documents presentats s'hagin adquirit fraudulentament o hagin estat falsificats o manipulats.
- c) Quan hagi transcorregut el període de validesa de l'autorització a l'altre Estat membre.

En cas d'oposició per part de la Direcció General de Migracions, el primer Estat ha de permetre la reentrada sense més tràmits de l'estranger desplaçat i de la seva família. Si encara no s'ha produït el desplaçament a Espanya, la resolució denegatòria l'ha d'impedir.

8. Les entitats dedicades a la recerca a què es refereix el capítol I del títol II de la Llei 14/2011, poden sol·licitar la seva inscripció a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics. Igualment poden sol·licitar aquesta inscripció altres entitats de recerca prèvia acreditació dels requisits previstos en una ordre ministerial del Ministeri de la Presidència, Relacions amb les Corts i Igualtat a iniciativa conjunta dels ministeris de Treball, Migracions i Seguretat Social i d'Economia i Empresa.

La inscripció té una validesa de 5 anys renovables si es mantenen els requisits. Qualsevol modificació de les condicions s'ha de comunicar a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics en el termini de 30 dies. En cas que no es comuniqui la modificació, l'entitat deixa d'estar inscrita en la Unitat.

L'entitat inscrita està exempta d'acreditar, en el moment de la sol·licitud, els requisits que preveu l'article 62.3, lletres f) i g). No obstant això, l'Administració pot efectuar d'ofici comprovacions del compliment d'aquests requisits, per a la qual cosa l'entitat ha de disposar de la documentació acreditativa.

No obstant la seva inscripció a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics, no es poden beneficiar de l'exempció esmentada les entitats dedicades a la recerca que en els tres anys anteriors a la sol·licitud d'inscripció hagin estat sancionades per infracció greu o molt greu en matèria d'estrangeria i immigració o no hagin acreditat el compliment dels requisits en les comprovacions d'ofici efectuades per l'Administració.

Es pot retirar la inscripció o denegar la seva renovació quan concorri qualsevol de les circumstàncies següents:

- a) L'entitat dedicada a la recerca hagi deixat de complir els requisits.
- b) La inscripció s'hagi obtingut fraudulentament.
- c) Una entitat dedicada a la recerca hagi signat de manera fraudulenta o amb negligència un conveni d'acollida o un contracte amb un nacional d'un país tercer.

Quan es denegui una sol·licitud de renovació o es retiri la inscripció, es pot prohibir a l'entitat en qüestió tornar a sol·licitar-la abans que hagi transcorregut un període de cinc anys a partir de la data de publicació de la decisió de no renovació o retirada.

9. Una vegada finalitzada l'activitat investigadora, els estrangers poden romandre a Espanya durant un període màxim de dotze mesos amb la finalitat de cercar una ocupació adequada en relació amb el camp de la recerca duta a terme o per emprendre un projecte empresarial.

A aquest efecte, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització de residència i durant els noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'esmentada autorització de residència, l'investigador ha de comunicar per mitjans electrònics a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics la voluntat de romandre amb la finalitat descrita abans.

La Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics ha de comprovar amb l'entitat dedicada a la recerca, abans de prorrogar l'autorització, que s'ha produït la finalització de l'activitat investigadora, que disposa d'una assegurança de malaltia i el manteniment de recursos suficients. Per acreditar aquesta última circumstància, el sol·licitant ha de presentar una declaració responsable en la qual ha de detallar els mitjans amb els quals acredita la suficiència de recursos.

El termini per resoldre aquesta pròrroga és de 20 dies, transcorreguts els quals s'entén concedida per silenci administratiu. La comunicació a la UGE prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment.

Una vegada concedida la pròrroga i durant la seva vigència, en cas de trobar una ocupació adequada en relació amb el camp de la recerca duta a terme o d'haver emprès un projecte empresarial, s'ha de sol·licitar l'autorització corresponent d'entre les que regula la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o la Llei 14/2013, de 27 de setembre.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 75, que queda redactat en els termes següents:

«4. Els visats de residència que preveu aquesta secció s'han d'expedir de conformitat amb el que disposen el Reglament (UE) 265/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de març de 2010, pel qual es modifica el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, i el Reglament (CE) 562/2006, pel que fa a la circulació de persones amb visats de llarga durada. Aquests visats tenen validesa d'un any o igual a la durada de l'autorització de residència, en cas que aquest sigui inferior, i autoritzen la residència del seu titular a Espanya sense necessitat de tramitar la targeta d'identitat d'estranger.»

Tres. Es modifica l'article 76, que queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Procediment d'autorització.*

1. La tramitació de les autoritzacions de residència que preveu aquesta secció l'efectua la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics, a través de mitjans telemàtics, i la seva concessió correspon a la Direcció General de Migracions.

El termini màxim de resolució és de vint dies des de la presentació electrònica de la sol·licitud a l'òrgan competent per a la seva tramitació. Si no es resol en aquest termini, l'autorització s'entén estimada per silenci administratiu. Les resolucions han de ser motivades i poden ser objecte de recurs d'alçada, d'acord amb el que preveuen els articles 121 i 122 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La sol·licitud d'autoritzacions de residència que preveu aquesta secció prorroga la vigència de la situació de residència o d'estada de la qual era titular el sol·licitant fins a la resolució del procediment.

2. Una vegada concedida l'autorització, si la aquesta té una vigència superior a sis mesos, s'ha de sol·licitar la tramitació de la targeta d'identitat d'estranger.

3. Els titulars d'una autorització regulada en aquesta secció poden sol·licitar-ne la renovació per períodes de dos anys sempre que mantinguin les condicions que van generar el dret, sense perjudici del que estableix l'article 67.2. Les renovacions s'han de tramitar utilitzant mitjans electrònics. La Direcció General de Migracions pot sol·licitar els informes necessaris per pronunciar-se sobre el manteniment de les condicions que van generar el dret.

La presentació de la sol·licitud de renovació prorroga la validesa de l'autorització fins a la resolució del procediment. També es prorroga en el supòsit en que la sol·licitud es presenti en els noranta dies posteriors a la finalització de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació, si s'escau, del corresponent expedient sancionador.»

Quatre. S'afegeix una disposició addicional dissetena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dissetena. *Autorització de residència a l'estudiant per a la recerca d'ocupació o per emprendre un projecte empresarial.*

1. Una vegada finalitzats els estudis en una institució d'educació superior, els estrangers que hagin assolit com a mínim el nivell 6 d'acord amb el Marc europeu de qualificacions, corresponent a l'acreditació de grau, poden romandre a Espanya durant un període màxim i improrrogable de dotze mesos amb la finalitat de cercar una ocupació adequada en relació amb el nivell dels estudis finalitzats o per emprendre un projecte empresarial.

2. A aquest efecte, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització d'estada per estudis i durant els noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'esmentada autorització d'estada, l'estudiant ha de sol·licitar per mitjans electrònics una autorització de residència per a la recerca d'ocupació o per emprendre un projecte empresarial a la delegació o subdelegació del Govern de la província en la qual hagi de residir, que únicament ha de comprovar que s'ha obtingut el títol o certificat d'educació superior o una altra prova de qualificació oficial, que disposa d'assegurança mèdica i el manteniment de recursos suficients. Per acreditar aquesta última circumstància, el sol·licitant ha de presentar una declaració responsable en la qual ha de detallar els mitjans amb els quals acrediti la suficiència de recursos.

3. La sol·licitud en el termini indicat a l'apartat anterior prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. Tot això, sense perjudici de la possible incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en què s'hagi incorregut en cas que hagi caducat l'autorització.

4. El termini per resoldre aquesta autorització és de 20 dies, transcorreguts els quals s'entén concedida per silenci administratiu.

5. Durant la vigència de l'autorització de residència per a la recerca d'ocupació o per emprendre un projecte empresarial, pot estar acompanyat pels seus familiars en cas que aquests ja l'hagin acompanyat durant la seva estada per estudis. La seva permanència està en tot cas vinculada a la situació del titular de l'autorització principal.

6. Durant la vigència de l'autorització de residència per a la recerca d'ocupació o per emprendre un projecte empresarial, en cas que es trobi una ocupació adequada en relació amb el nivell dels estudis finalitzats o que s'hagi emprès un projecte empresarial, s'ha de sol·licitar l'autorització corresponent d'entre les que regulen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o la Llei 14/2013, de 27 de setembre.»

Cinc. S'afegeix una disposició addicional divuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional divuitena. *Autorització de residència per a pràctiques.*

1. Els estrangers que hagin obtingut un títol d'educació superior en els dos anys anteriors a la data de sol·licitud o que estiguin fent estudis que condueixen a l'obtenció d'un títol d'educació superior a Espanya o a l'estranger, poden participar en un programa de pràctiques mitjançant la signatura d'un conveni de pràctiques o contracte de treball en pràctiques amb la finalitat de millorar els seus coneixements, la seva pràctica i la seva experiència en un entorn professional.

2. Per a això han d'estar proveïts d'una autorització prèvia de residència per a pràctiques i, en cas que no estiguin o resideixin en el territori espanyol, del visat corresponent que s'ha d'emetre de conformitat amb els procediments que descriu aquesta Llei.

3. L'autorització de residència per a pràctiques l'ha de sol·licitar l'entitat d'acollida per mitjans electrònics i té validesa en tot el territori nacional. La sol·licitud s'ha d'adreçar a la delegació o subdelegació del Govern a la província en la qual hagi de tenir lloc l'activitat, que ha de resoldre en el termini de 30 dies. Si no es resol en aquest termini, l'autorització s'entén estimada per silenci administratiu.

4. El sol·licitant ha d'acreditar els requisits següents per sol·licitar l'autorització de residència per a pràctiques:

a) Que l'estranger ha estat admès per a la realització de pràctiques sobre la base de la signatura d'un conveni de pràctiques amb una entitat d'acollida, que prevegi una formació teòrica i pràctica. El conveni de pràctiques ha de contenir, almenys:

1r Una descripció del programa de pràctiques, inclòs l'objectiu educatiu o els components de les pràctiques.

2n La durada de les pràctiques.

3r Les condicions de les pràctiques i de la seva supervisió.

4t Les hores de pràctiques.

5è La relació jurídica entre la persona en pràctiques i l'entitat d'acollida.

b) Que l'estranger ha obtingut un títol d'educació superior en els dos anys anteriors a la data de sol·licitud o que està fent estudis que condueixen a l'obtenció d'un títol d'educació superior.

c) Que les pràctiques s'efectuen en el mateix camp acadèmic i al mateix nivell de qualificació que el títol d'educació superior o el programa d'estudis esmentat.

d) Que l'estranger disposarà durant la seva residència d'una assegurança de malaltia i de recursos suficients.

e) Que l'estranger no té antecedents penals en els seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys per delictes previstos a l'ordenament espanyol i no figura com a rebutjable en l'espai territorial dels països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.

f) Que, si s'escau, l'estranger està regularment en el territori espanyol.

5. En els supòsits en què l'estranger queda vinculat amb l'entitat d'acollida mitjançant un contracte de treball en pràctiques, no s'aplica la situació nacional d'ocupació. Sense perjudici de sotmetre's a la regulació pròpia del treball en pràctiques, aquest contracte ha de contenir, almenys, el contingut que preveu aquest article per al conveni.

6. El període de validesa d'aquesta autorització de residència per a pràctiques és de sis mesos o igual a la durada del conveni de pràctiques, si aquest és inferior. Aquesta autorització pot ser renovada, per una sola vegada, i no pot excedir un any el període total de l'autorització inicial i de la seva pròrroga. En cas que es tracti d'un contracte de treball en pràctiques, la durada és la que s'hi prevegi regida per la legislació laboral aplicable en cada moment.

7. Els estrangers que hagin obtingut una autorització de residència de conformitat amb aquesta disposició poden sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger.»

Sis. S'afegeix una disposició adicional dinovena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició adicional dinovena. *Taxa per autoritzacions de residència i tramitació de comunicacions.*

1. La present taxa es regeix per les fonts normatives que estableix la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

2. Constitueix el fet imposable de la taxa la tramitació i expedició de les autoritzacions de residència, les seves pròrrogues, renovacions i visats, així com la tramitació de les comunicacions que preveu aquesta Llei.

3. La taxa es merita amb la sol·licitud de l'autorització, la pròrroga, la renovació o el visat o, en el cas de comunicacions, quan aquestes s'efectuïn.

4. Són subjectes passius els sol·licitants de les autoritzacions i altres actuacions referides a aquestes i els qui estiguin legitimats per efectuar les comunicacions.

5. L'import de la taxa s'estableix per ordre ministerial, atenent el cost dels serveis prestats. La gestió i liquidació de la taxa s'ha d'ajustar a les normes que estableixi l'esmentada ordre ministerial.»

Set. Es modifica la disposició final novena, el penúltim paràgraf de la qual queda redactat en els termes següents:

«La secció 2a del títol V i les disposicions addicionals quarta, cinquena, sisena, setena, dissetena, divuitena i dinovena es dicten a l'emparedat de l'article 149.1.2a de la Constitució en matèria de nacionalitat, immigració, estrangeria i dret d'asil.»

Vuit. L'actual disposició final tretzena passa a ser catorzena i la nova disposició final tretzena queda redactada de la manera següent:

«Disposició final tretzena. *Aplicació de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.*

En el que no preveu aquesta Llei, en relació amb la mobilitat internacional, és aplicable la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.»

Article quart. *Modificació del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, després de la seva reforma per la Llei orgànica 2/2009, aprovat pel Reial decret 557/2011, de 20 d'abril.*

El Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, després de la seva reforma per la Llei orgànica 2/2009, aprovat pel Reial decret 557/2011, de 20 d'abril, queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 37, que queda redactat en els termes següents:

«3. Sense perjudici del que estableix l'article 40, la durada de l'estada ha de ser igual a la de l'activitat respecte a la qual es va concedir l'autorització, amb el límit màxim d'un any; o de dos anys, quan el programa d'estudis es desenvolupi en una institució d'ensenyament superior autoritzada i condueixi a l'obtenció d'un títol d'educació superior reconegut, la qual cosa pot incloure un curs preparatori a l'esmentada educació superior o unes pràctiques de formació obligatòria.»

Dos. Es modifica l'article 38, que queda redactat en els termes següents:

«Article 38. *Requisits per obtenir el visat i/o l'autorització d'estada.*

S'ha d'acreditar el compliment dels següents requisits generals per a l'obtenció del visat i/o autorització d'estada previstos en aquest capítol:

1. Amb caràcter general i per a tots els supòsits previstos a l'article anterior:

a) Requisits a valorar per la missió diplomàtica o oficina consular en el cas de sol·licituds de visat, i per l'oficina d'estrangeria en el cas d'autoritzacions d'estada sol·licitades a favor d'estrangers que ja estan regularment a Espanya:

1r Si l'estranger és menor d'edat, i quan no vingui acompanyat dels seus pares o tutors i no es trobi sota el supòsit de l'article 189, estar autoritzat per aquests per al desplaçament a Espanya als efectes de realitzar l'activitat de què es tracti, amb constància del centre, organització, entitat i organisme responsable de l'activitat i del període d'estada previst.

2n Tenir garantits els mitjans econòmics necessaris per sufragar les despeses d'estada i retorn al seu país, i, si s'escau, els dels seus familiars, d'acord amb les següents quanties:

Per al seu manteniment, una quantitat que representi mensualment el 100% de l'IPREM, llevat que s'acrediti degudament tenir abonat per endavant l'allotjament per tot el temps que hagi de durar l'estada.

En el supòsit de participació en un programa de mobilitat d'alumnes, per seguir un programa d'ensenyament secundari i/o batxillerat en un centre docent o científic oficialment reconegut, l'acreditació de la quantia prevista en el paràgraf anterior s'ha de substituir pel fet que el programa de mobilitat contingui previsions que garanteixin que el manteniment de l'estranger hi queda assegurat.

Per al manteniment dels familiars que estiguin al seu càrrec, durant la seva estada a Espanya: una quantitat que representi mensualment el 75% de l'IPREM, per al primer familiar, i el 50% de l'IPREM per a cada una de les restants persones que hagin d'integrar la unitat familiar a Espanya, llevat que s'acrediti degudament tenir abonat per endavant l'allotjament per tot el temps que hagi de durar l'estada.

No s'han de computar, als efectes de garantir aquest manteniment, les quanties utilitzades o a utilitzar per sufragar, si s'escau, el cost dels estudis, del programa de mobilitat o de les pràctiques no laborals.

3r Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

4t Comptar amb una assegurança pública o una assegurança privada de malaltia concertada amb una entitat asseguradora autoritzada per operar a Espanya.

5è Quan la durada de l'estada superi els sis mesos, es requereix, a més:

No patir cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional de 2005.

Quan es tracti de sol·licitants majors d'edat penal, no tenir antecedents penals als països de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

b) Requisit a valorar per l'oficina d'estrangeria: quan es tracti de sol·licitants majors d'edat penal i per a estades superiors a sis mesos, que no tenen antecedents penals a Espanya, durant els últims cinc anys.

2. A més dels requisits de caràcter general establerts en l'apartat anterior, és necessari complir, per a cadascun dels supòsits d'estada previstos, els següents requisits específics, a valorar per l'oficina d'estrangeria:

a) Realització o ampliació d'estudis: haver estat admès en un centre d'ensenyament autoritzat a Espanya, per a la realització d'un programa de temps complet, que condueixi a l'obtenció d'un títol o certificat d'estudis.

b) Realització d'activitats de recerca o formació: haver estat admès en un centre reconegut oficialment a Espanya per a la realització de les esmentades activitats. En el cas d'activitats de recerca, l'esmentat centre ha de ser una

universitat, un centre del Consell Superior d'Investigacions Científiques o una altra institució pública o privada de R+D.

c) Participació en un programa de mobilitat d'alumnes, per seguir un programa d'ensenyament secundari i/o batxillerat en un centre docent o científic oficialment reconegut:

1r Haver estat admès en un centre d'ensenyament secundari i/o batxillerat o científic oficialment reconegut.

2n Haver estat admès com a participant en un programa de mobilitat d'alumnes, portat a terme per una organització oficialment reconeguda per fer-ho.

3r Que l'organització de mobilitat d'alumnes es faci responsable de l'alumne durant la seva estada, en particular quant al cost dels seus estudis, així com les despeses d'estada i retorn al seu país.

4t Ser acollit per una família o institució durant la seva estada, en les condicions normativament establertes, i que ha estat seleccionada per l'organització responsable del programa de mobilitat d'alumnes en què participa.

d) Realització de pràctiques no laborals, en el marc d'un conveni signat amb un organisme o entitat pública o privada: haver estat admès per a la realització de pràctiques no remunerades, sobre la base de la signatura d'un conveni, en una empresa pública o privada o en un centre de formació professional reconegut oficialment.

e) Prestació d'un servei de voluntariat:

1r Presentar un conveni signat amb l'organització encarregada del programa de voluntariat, que inclogui una descripció de les activitats i de les condicions per realitzar-les, de l'horari a complir, així com dels recursos disponibles per cobrir el seu viatge, manutenció i allotjament durant la seva estada.

2n Que l'organització hagi subscrit una assegurança de responsabilitat civil per les seves activitats. Aquest requisit no s'exigeix als voluntaris que participin en el Servei Voluntari Europeu.»

Tres. L'article 39 queda redactat en els termes següents:

«Article 39. *Procediment.*

1. La sol·licitud del visat s'ha de presentar personalment o mitjançant representació en la missió diplomàtica o oficina consular espanyola en la demarcació de la qual resideixi l'estranger, en model oficial.

2. A la sol·licitud s'hi han d'adjuntar els documents següents:

a) Passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima del període per al qual se sol·licita l'estada.

b) La documentació que acrediti el compliment de tots els requisits previstos a l'article anterior, en funció del supòsit concret en què es fonamenti la sol·licitud.

Sense perjudici d'això, la inexistència d'antecedents penals a Espanya l'ha de comprovar d'ofici l'Administració.

3. L'oficina consular ha de requerir, per mitjans electrònics, resolució de la delegació o subdelegació del Govern competent sobre l'autorització d'estada.

És competent la delegació o subdelegació del Govern a la província on s'hagi d'iniciar l'activitat.

Amb caràcter previ a dictar resolució sobre l'autorització d'estada, la delegació o subdelegació del Govern ha de requerir un informe policial, el contingut del qual ha de valorar en el marc de la seva decisió.

El termini màxim per emetre resolució sobre l'autorització ha de ser de set dies des de la recepció de la sol·licitud; un cop transcorreguts sense haver obtingut resposta s'ha d'entendre que el seu sentit és favorable.

4. Si la resolució sobre l'autorització d'estada és desfavorable, la missió diplomàtica o oficina consular ha de notificar a l'interessat el sentit de la resolució, i per escrit en el mateix document l'ha d'informar dels recursos administratius i judicials que siguin procedents en contra, els òrgans davant els quals s'han d'interposar i els terminis que es preveuen. Igualment, la missió diplomàtica o oficina consular resol l'arxivament del procediment relatiu al visat.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització d'estada, la missió diplomàtica o oficina consular ha de resoldre i expedir, si s'escau, el visat. La durada del visat és igual al període d'estada autoritzat, tret dels supòsits en els quals sigui procedent l'emissió de targeta d'identitat d'estranger.

6. En el supòsit de concessió del visat, l'estranger ha de recollir-lo personalment en el termini de dos mesos des de la seva notificació. Si no s'efectua en el termini esmentat la recollida, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit i es produeix l'arxivament del procediment.

7. En el supòsit de l'article 37.1.a), la sol·licitud de l'autorització d'estada per estudis la pot presentar l'estranger, personalment, mitjançant representació o a través dels mitjans telemàtics habilitats per fer-ho, en el model oficial, a la delegació o subdelegació del Govern a la província en la qual s'hagi d'iniciar l'activitat sempre que es trobi regularment en el territori espanyol i presenti la sol·licitud amb una antelació mínima d'un mes a la data d'expiració de la seva situació. En aquests casos, és la delegació o subdelegació del Govern l'encarregada de valorar els documents que acompanyin la sol·licitud i de resoldre i notificar a l'interessat el sentit de la resolució en un termini màxim d'un mes.

8. Sense perjudici d'això, la sol·licitud d'autoritzacions d'estada per a la realització de programes d'ensenyament superior, la pot presentar la institució en la qual ha de cursar els estudis l'estranger, i s'han d'adjuntar a la sol·licitud els documents requerits, que han de ser valorats per la delegació o subdelegació del Govern corresponent. El termini màxim per resoldre i notificar és d'un mes. Una vegada obtinguda l'autorització, l'estudiant ha d'obtenir el corresponent visat si està fora del territori espanyol.

Les institucions d'ensenyament superior que subscriuguin un codi de bones pràctiques poden sol·licitar la tramitació col·lectiva d'aquestes autoritzacions, que s'ha de basar en la gestió planificada d'una quota temporal d'autoritzacions presentades per aquestes institucions d'educació superior. En aquests casos, el termini màxim per resoldre i notificar és de 15 dies.

9. El visat o l'autorització d'estada es deneguen:

a) Si s'escau, quan constin antecedents penals del sol·licitant als països de residència durant els últims cinc anys per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

b) Quan, per fonamentar la petició, s'hagin presentat documents falsos o formulat al·legacions inexactes, o hi hagi mala fe.

c) Quan concorri una causa prevista legalment d'inadmissió a tràmit que no hagi estat apreciada en el moment de la recepció de la sol·licitud.

10. Si l'estada té una durada superior a sis mesos, l'estranger ha de sol·licitar la corresponent targeta d'identitat d'estranger en el termini d'un mes des de l'entrada efectiva a Espanya.»

Quatre. Es modifica l'article 44, que queda redactat en els termes següents:

«Article 44. *Mobilitat dins de la Unió Europea.*

1. Els estudiants que tinguin una autorització d'estada vàlida per a la realització de programes d'ensenyament superior, expedida per Espanya, i que participin en un programa de la Unió o multilateral que inclogui mesures de mobilitat o que estiguin coberts per un acord entre dues o més institucions d'ensenyament superior, tenen

dret a entrar i quedar-se en un o diversos estats membres a fi de cursar part dels seus estudis en una institució d'ensenyament superior prèvia comunicació a les autoritats d'aquests estats d'acord amb la seva normativa en aplicació de la Directiva (UE) 2016/801, durant un període de fins a 360 dies per Estat membre.

2. Els estudiants que tinguin una autorització vàlida expedida per un altre Estat membre de conformitat amb la Directiva (UE) 2016/801 i que participin en un programa de la Unió o multilateral que inclogui mesures de mobilitat o que estiguin coberts per un acord entre dues o més institucions d'ensenyament superior, tenen dret a entrar i quedar-se a Espanya, durant un període de fins a 360 dies, a fi de cursar part dels seus estudis en una institució d'educació superior espanyola, prèvia comunicació a la delegació del Govern o subdelegació a la província en la qual s'hagi d'iniciar l'activitat.

La comunicació s'ha de fer en qualsevol moment anterior a l'entrada en el territori espanyol i, com a molt tard, en el termini d'un mes des que l'efectuï la institució d'educació superior espanyola, amb indicació de la durada prevista i les dates de la mobilitat.

En la comunicació s'hi ha d'incloure el document de viatge vàlid i l'autorització vàlida expedida pel primer Estat membre que ha d'incloure el període total de mobilitat. A més la comunicació ha d'incloure la prova que l'estudiant està fent part dels seus estudis en el marc d'un programa de la Unió o multilateral que inclou mesures de mobilitat o d'un acord entre dues o més institucions d'ensenyament superior i la prova que l'estudiant ha estat acceptat per una institució d'educació superior espanyola.

La corresponent delegació o subdelegació del Govern pot presentar objeccions a la mobilitat de l'estudiant, dins d'un termini de 30 dies a partir de la data de recepció de la comunicació completa, quan:

- a) No es compleixin les condicions establertes en aquest apartat.
- b) Els documents presentats s'hagin adquirit fraudulentament o hagin estat falsificats o manipulats o sigui aplicable algun dels motius de denegació d'una sol·licitud d'autorització.
- c) Hagi transcorregut la durada màxima d'estada a què es refereix aquest apartat.

En cas d'oposició a la mobilitat no s'ha de permetre a l'estudiant realitzar part dels seus estudis en la institució d'ensenyament superior espanyola i el primer Estat ha de permetre la reentrada sense més tràmits de l'estranger desplaçat. Si encara no s'ha produït el desplaçament a Espanya, la resolució denegatòria l'ha d'impedir.

3. Els estudiants estrangers que hagin estat admesos per a la realització o ampliació d'estudis en un altre Estat membre de la Unió Europea, però que no estiguin coberts per un programa de la Unió o multilateral que inclogui mesures de mobilitat o per un acord entre dues o més institucions d'ensenyament superior, poden presentar una sol·licitud d'autorització per entrar i quedar-se a Espanya a fi de cursar o completar part dels seus estudis en una institució d'ensenyament superior espanyola sense que sigui exigible l'obtenció de visat.

La sol·licitud es pot presentar en qualsevol moment anterior a l'entrada en el territori espanyol i, com a molt tard, en el termini d'un mes des que aquesta s'efectuï.

S'ha de presentar, adreçada a l'Oficina d'Estrangeria corresponent a la província en què estigui situat el centre d'ensenyament, davant l'oficina consular espanyola corresponent al lloc previ de residència a la Unió Europea o davant la mateixa oficina d'estrangeria.

A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar la documentació següent.

- a) Documentació acreditativa de la seva condició d'admès com a estudiant en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- b) Documentació acreditativa del compliment dels requisits que estableix l'article 38, apartats 1 i 2.a).

L'oficina d'estrangeria ha de tramitar la sol·licitud i notificar la resolució en el termini màxim d'un mes.

Concedida, si s'escau, l'autorització, l'estranger ha d'entrar a Espanya en el termini màxim de tres mesos des de la notificació de la resolució, si no està ja en el territori espanyol.

En cas d'autoritzacions d'estada de durada superior a sis mesos, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger, davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, en el termini d'un mes des de la notificació de la resolució o, si s'escau, de l'entrada a Espanya.»

TÍTOL IV

Modificació de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior

Article cinquè. *Modificació de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior.*

L'apartat 3 de l'article 12 de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior, queda redactat de la manera següent:

«3. El procediment sancionador de les infraccions que aquesta Llei té en compte és el previst, amb caràcter general, per a l'exercici de la potestat sancionadora. El termini màxim per resoldre el procediment i notificar la resolució és d'un any a comptar de la data de l'acord d'incoació, sense perjudici de la possibilitat de suspensió per l'instructor del còmput del termini en els supòsits que assenyala l'article 22 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.»

TÍTOL V

Modificació de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques

Article sisè. *Modificació de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.*

Es modifica la disposició final setena de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor al cap d'un any de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això, les previsions relatives al registre electrònic d'apoderaments, registre electrònic, registre d'empleats públics habilitats, punt d'accés general electrònic de l'Administració i arxiu únic electrònic produeixen efectes a partir del dia 2 d'octubre de 2020.»

Disposició transitòria única. *Diligència deguda d'operadors de joc.*

Els operadors de joc s'han d'ajustar exclusivament a les obligacions en matèria de diligència deguda existents abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei durant tres mesos des de la data esmentada.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

En particular, queda derogat l'article 38 bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i el capítol IV del títol IV, que comprèn els articles 73 a 84, del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, després de la seva reforma per la Llei orgànica 2/2009, aprovat pel Reial decret 557/2011, de 20 d'abril.

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorporen al dret espanyol les directives següents:

Directiva 2014/50/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relativa als requisits mínims per reforçar la mobilitat dels treballadors entre estats membres mitjançant la millora de l'adquisició i el manteniment dels drets complementaris de pensió.

Directiva (UE) 2015/849 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig de 2015, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i per la qual es modifica el Reglament (UE) 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell i es deroga la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell i la Directiva 2006/70/CE de la Comissió.

Directiva (UE) 2016/801 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, relativa als requisits d'entrada i residència dels nacionals de països tercers amb fins de recerca, estudis, pràctiques, voluntariat, programes d'intercanvi d'alumnes o projectes educatius i col·locació *au pair*.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

L'article primer es dicta a l'empara de la competència exclusiva que correspon a l'Estat en matèria de legislació mercantil que estableix l'article 149.1.6a de la Constitució.

Els articles segon i cinquè d'aquest Reial decret llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat les competències en matèria de legislació mercantil, de bases de l'ordenació del crèdit i de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Els articles tercer i quart d'aquest Reial decret llei es dicten en exercici de les competències exclusives que corresponen a l'Estat en matèria d'immigració i estrangeria, establertes a l'article 149.1.2a de la Constitució.

L'article sisè d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques i competència en matèria de procediment administratiu comú.

Disposició final tercera. *Salvaguarda del rang de certes disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei poden ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor el dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 31 d'agost de 2018.

FELIPE R.

La presidenta del Govern en funcions,
CARMEN CALVO POYATO